

**DIRECCIÓ GENERAL
DE LA JOVENTUT**

ESTIU 81

FEM-LO NOSTRE

GENERALITAT DE CATALUNYA

Reproducció de dues de les pàgines del llibret editat per la Direcció General de la Joventut.

CAMPAMENT "FLAMICELL"

LLEIDA

—LA POBLETA DE BELLVEÍ— (LLEIDA)

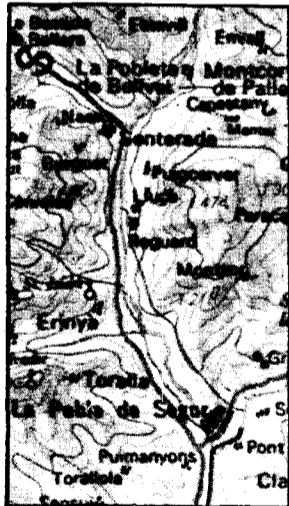
Dades generals:
Altitud: 804 m
Temperatures: 27°-19° C
Plugues: poques
Capacitat: 250 places

Comunicacions:
FF.CC: La Pobla de Segur a 14 km
Carretera: C-147 i 144 a Senterada, desviament a la Pobleta.
Telèfon: a 10 km
Telègrafs: a 14 km
Correus: a 300 m

Característiques:
Les serres de Solana i Bala i el riu Flamicell amb el Montsent al fons, formen el marc geogràfic del campament. Altres indrets són el llac de Montcortès a 5 km i piscifactoria a 4 km

Instal·lacions:
Cuina
Menjador
Serveis higiènics
Infermeria i capella (coberts)
Camp de futbol

Serveis:
Llum elèctrica

Cuina de gas
Cambra frigorífica

Dates:
Juny de l'1 al 15 i del 16 al 30
Juliol de l'1 al 15 i del 16 al 30
Agost de l'1 al 15 i del 16 al 30

S'oferirà en la següent modalitat:

Preu: 60 ptes. per plaça i per dia

Material d'acampada:
— Mantes (2 per plaça)
— Matalassos amb funda (1 per plaça)
— Tendes model campament (1 per cada 6 persones)

— Tendes model servei (2 per cada 150 places)

Material de cuina:
Tots els estris que una cuina de campanya necessita per a l'elaboració dels menús apropiats.

Material de menjador:
— Material col·lectiu (taules-banc, cassoles, peroles, etc.)
— Material individual
— Plats fondos (1 per plaça)
— Plats plans (1 per plaça)
— Culleres (1 per plaça)
— Ganivets (1 per plaça)
— Forquilles (1 per plaça)
— Gots (1 per plaça)

Altres materials:
— Càntirs
— Papereres
— Cubells de les escombraries

Personal:
Encarregat de la instal·lació, però sense fer-se càrrec de la neteja, de la qual s'encarregarà l'entitat usuària. Aquest personal serà nomenat pel Servei d'Ordenació d'Activitats, mitjançant la publicació del corresponent barem, d'acord amb el nombre d'acampants.

CAMPAMENT "VALL D'ASSUA"

LLEIDA

ALTRON

Dades generals:
Altitud: 800 m
Temperatures: 25°-5° C
Plugues: poques
Capacitat: 125 places

Comunicacions:
FF.CC: Fins a la Pobla de Segur, a 38 km
Carretera: Fins la Vall d'Aran
Telèfon: a 3,8 km
Telègrafs: a 3,8 km
Correus: a 3,8 km

Característiques:
Situat a l'anomenada regió dels llacs, prop de la ruta del romànic. Les esglésies que pertanyen a aquest art són del s. XII i la més característica és la de Boí.

Instal·lacions:
Cuina
Menjador
Serveis higiènics

Serveis:
Cuina de gas

Dates:
Juliol de l'1 al 15 i del 16 al 30
Agost de l'1 al 15 i del 16 al 30

S'oferirà en la següent modalitat:

Preu: 60 ptes. per plaça i per dia

Material d'acampada:
— Mantes (2 per plaça)
— Matalassos amb funda (1 per plaça)
— Tendes model campament (1 per cada 6 persones)
— Tendes model servei (2 per cada 150 places)

Material de cuina:
Tots els estris que una cuina de campanya necessita per a l'elaboració dels menús apropiats.

Material de menjador:

- Material col·lectiu (taules-banc, cassoles, peroles, etc.)
- Material individual
- Plats fondos (1 per plaça)
- Plats plans (1 per plaça)
- Culleres (1 per plaça)
- Ganivets (1 per plaça)
- Forquilles (1 per plaça)
- Gots (1 per plaça)

Altres materials:

- Càntirs
- Papereres
- Cubells de les escombraries

Personal:

Encarregat de la instal·lació, però no de la neteja. Aquesta correrà a càrrec de l'entitat usuària. El personal serà nomenat pel Servei d'Ordenació d'Activitats, mitjançant la publicació del corresponent barem, d'acord amb el nombre d'acampants.

Redacció
i administració:

València, 244, 1er.

Barcelona-7

Telèfons: 215 27 39

215 27 84

215 28 05

215 24 33

Edicions Terra Nostra S.A.

Director:

Joan E. Jarque i Jutglar

D.L. 14387

Sol.licitat control O.J.D

Imprès a Barcelonesa
de Publicaciones S.A.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Tenim a sobre
moltes onades i
tempestats molt
violentes, però
no tenim por
d'enfonsar-nos
perquè recolzem
sobre una Roca"

(St. Joan Crisòstom)

ANY II - N.º 100

Setmana del 23 al 29 d'agost del 1981

30 Ptes.

Afinant

Rafael Serrano: "Nosaltres fugim dels sindicats confessionals"

Afinant... l'«Afinant»

Cent "Afinant" mereixen
una reflexió, oi?

L'afinació és una tasca ingrata. Em recordo d'una vegada que vaig pujar al temple de Montmartre, a París, i per fugir d'aquell horror arquitectònic —només igualat pel nostre Tibidabo— vaig intentar refugiar-me a l'interior. Mare de Déu! Fugint del foc vaig caure a les brases, com diria la meua àvia. A dins estaven afinant l'orgue! No ho vaig poder resistir gaire estona. Els parenostres i les avemaries se m'encavallaven. Tenia el cap com un timbal. Me'n vaig anar a corre-cuita cercant la pau pels carrerons de la Butte.

Els qui en teniu experiència —qui no ha afinat avui dia una guitarra?— prou que ho sabeu. Els altres, pla que us ho podeu imaginar. Per a obtenir una nota afinada cal passar per una enorme gamma de desafinades. Cop de clavilla a la dreta, cop de clavilla a l'esquerra. Sonada de diapasó. Acords. Octaves. I tornem a començar. Ja ho hem dit, una feina ingrata. Però necessària. I que comporta això d'essencial: intentar de no anar massa a la dreta, ni massa a l'esquerra i sobretot tenir la referència d'un diapasó afinat!

Joan E. Jarque i Jutglar

Des de la nostra fe en el Déu bíblic, solidari amb els oprimits i marginats i des de la nostra fe en Jesucrist, ens solidaritzem amb tots els aturats i marginats. Denunciem com a contradictòries les pràctiques econòmiques, polítiques i ideològiques dels grans financers, dels grans empresaris i d'aquells polítics que dient-se cristians col·laboren amb la injustícia i demanem, una vegada més, a la Conferència Episcopal que es pronuncii, exigint als cristians més gran solidaritat amb els aturats.

Amb aquestes paraules finalitza el comunicat aprovat per la V Assemblea General de la Germandat Obrera d'Acció Catòlica, GOAC.

Els vuit-cents sindicalistes cristians que participaren en l'Assemblea escolliren com a president un obrer de la construcció, de trenta tres anys, que es troba en atur. Rafael Serrano, que així es diu el nou president de la GOAC, és cordovès i fou activista de Comissions Obreres durant la clandestinitat, i actualment continua en aquest sindicat com afiliat.

Barcelona.— La V Assemblea General de la Germandat Obrera d'Acció Catòlica, GOAC, organització eclesial que reuneix a sindicalistes cristians que poden estar afiliats a diferents partits i sindicats obrers, acaba de reunir-se a Barcelona. El seu president, Rafael Serrano, és un paleta cordovès que té el carnet de Comissions Obreres.

La GOAC és un moviment apostòlic que no té alternativa política o sindical i que, per tant, incideix des d'un punt de vista cristià en els moviments existents. Explica Serrano.

El tema central dels debats ha estat la clarificació de la identitat cristiana de la GOAC des del seu compromís amb els moviments socials. En aquest sentit, la GOAC va prendre l'acord d'augmentar la seva presència en els partits i sindicats de classe, i desenvolupar el sentit crític i autocrític a tots els fronts de lluita. Igualment la GOAC impulsarà l'expansió de comunitats i col·lectius de base.

Diàleg amb els bisbes

Després d'èsser elegit president de la GOAC, Rafael Serrano va declarar que allò més important és ser fidel a Crist i a la classe obrera dintre de l'Església. Serrano creu que aquests extrems són perfectament compatibles, ja que la jerarquia de l'Església ens contempla amb profund respecte. Encara que en alguns punts no estigui d'acord amb nosaltres, existeix un creixent diàleg i comprensió. No obstant, la GOAC col·laborarà amb tots els moviments de renovació eclesial en la transformació evangèlica de l'Església. Per

descomptat, la GOAC és econòmicament independent de l'Església —puntualitza Serrano—, ens mantenim amb les quotes dels nostres mil cinc-cents afiliats. La major incidència social de la GOAC es manifesta al País Valencià, Múrcia i Andalusia, encara que darrerament estem creixent molt en altres zones —afegeix.

L'exemple de Polònia i el seu sindicat Solidaritat, en el qual s'observa una gran presència de la fe cristiana, no és un model per a seguir a Espanya, segons explica el president de la GOAC, salvant les distàncies, nosaltres fugim dels sindicats confessionals i, evidentment, no en crearem cap. Els assembleistes es declararen part integrant de l'Església i, a la vegada, testimonis de la fe en la lluita obrera, estesa la fe com a fidelitat als pobres. La comunió amb els pobres —expliquen en les conclusions—, no és una mera conseqüència de la fe, sinó un element de l'encontre amb Jesucrist. Per això la GOAC reivindica la dimensió missionera i evangelitzadora de l'Església.

Un ordinador ajudarà a salvar la Cena, de Leonardo de Vinci

Milà.— La restauració de la cèlebre obra de Leonardo de Vinci "la Cena" s'empendrà a Milà amb els mitjans més moderns de la tecnologia americana i alemanya.

Un ordinador col·locat sobre el mur de la pintura enregistrarà les modificacions produïdes a la paret. Així serà possible, amb la base de les anàlisis facilitades per l'ordinador, prendre les mesures oportunes per a conservar el fresc.

L'ordinador està preparat per a enregistrar les més mínimes modificacions de la paret, degudes a fisures o sotrats. Emetrà el seu diagnòstic sobre "la Cena" durant sis hores de treball.

Joan Pau II, en començar la seva convalescència:

"El sofriment és una dimensió de la vida"

El Vaticà.— La primera cosa que féu el Papa en arribar al Vaticà, després de ser donat d'alta, fou resar davant les tombes de Sant Pere, Joan XXIII, Pau VI, i Joan Pau I. "Davant les tombes dels meus immediats predecessors —diria després— he pensat que jo podria tenir una tomba més, però la Verge Maria, aquell 13 de maig, mes dedicat a ella, va disposar que no fos així". Poc abans, al Gemelli, tothom pogué oir, a través del servei de megafonia de l'hospital, el seu breu missatge de comiat: "Desitjo donar gràcies a Déu, Creador i Senyor de la vida, per la salvació de la meua vida i el restabliment de la meua salut... Ara sé millor que abans, que el

sofriment és una dimensió de la vida, en la que més que mai, penetra profundament en el cor humà la gràcia de la Redempció".

CESC

De l'"Avui"

Punt de vista

El cas de Namíbia

Hom anomena correntment Namíbia l'Àfrica del Sud-oest, extensíssim territori administrat en fideïcomís per la República de Sud-Àfrica. El cas de la situació d'aquest territori és singular, ja que, tot i les reiterades peticions de l'ONU, la potència administradora no varia la forma de la seva presència ni dona el més petit senyal de voler renunciar-hi.

Indubtablement, la perllongació de la situació colonial a Namíbia és directament relacionada amb la persistència a la República de Sud-Àfrica d'un règim de separació de races amb predomini absolut de l'una sobre l'altra. En aquesta situació, el control de Namíbia és una mena d'escut protector: d'una banda, hi ha menys fronteres enemigues; d'altra, no es dona el "mal exemple" que, a l'interior del propi país, podria suposar l'alliberament, per part dels habitants de Namíbia, de la seva actual dependència.

Des de Pretòria, capital sud-africana, hom aparenta tranquil·litat i legalitat. Per això, la política sembla variar, tot i que roman fidel a uns mateixos interessos. En aquests processos de variació, que és adaptació, ara fa cinc anys que el govern de la República de Sud-Àfrica va arribar a admetre el dret de Namíbia a la independència, però fou un reconeixement tan teòric que les coses romanen exactament igual.

És difícil d'entendre el que passa a Namíbia, si hom considera el que, a la vegada i no pas de forma separada, passa a la mateixa República de Sud-Àfrica. Pretòria subsisteix a tota mena de condemnes internacionals i, per tant, no és estrany que aquestes mateixes condemnes resultin estèrils en relació amb un tema diferent, però no separat, que afecta la mateixa República. De fet, Namíbia és sempre una possible concessió que Pretòria reserva i que, sense dubte, arribarà a fer abans que altres. A la vegada, estratègicament, l'existència d'aquesta altra problema, poc o molt, desvia l'atenció del fonamental, que és la persistència del règim de apartheid, invenció de Pretòria que, en 1966, fou extesa a Namíbia.

Com a reacció a la situació, hi ha a Namíbia una lluita armada, però la veritat és que, en cap moment, ha arribat a preocupar la potència dominadora. La ineficàcia lluitadora, per tant, és tan completa contra la presència a Namíbia, com contra la continuació del règim racista.

Josep Faulí

CATALUNYA

Nou "drac" a Igualada

El dia 24 d'agost, sant Bartomeu, patró d'Igualada (Anoia) s'estrena un nou "drac". Aquest any per la Festa Major quatre artistes igualadins, Gual, Miramunt, Pujol i Ymbernon han construït amb filferro i papers de diari un "animal" de cinc metres de llarg.

De nou, teatre a Empúries

Les ruïnes d'Empúries foren novament escenari de teatre el dimarts 23 amb la representació de "Les mosques" del desaparegut autor, Jean Paul Sartre "Les mosques", dirigit pel grup "Inteatex". Feia quinze anys que no s'celebrava cap re-

presentació teatral a les antigues i famoses ruïnes gregues de l'Empordà.

Terminal de mercaderies a Barberà del Vallès

La Direcció General de Transports de la Generalitat de Catalunya està construint un centre de mercaderies amb diversos serveis entre els quals estacions de TIR i TIF. S'installa en el municipi de Barberà del Vallès perquè així enllaça fàcilment amb les autopistes A-18 i A-17 (l'antiga i criticada B-30). Les inversions pujaran més de 400 milions de pessetes.

Contaminació alimentària

Un 20 per cent dels formatges frescos analitzats per l'Institut Municipal d'Higiene de l'Ajuntament de Barcelona, estan con-

taminats per bacteries; un 10 per cent dels vins de taula corrents contenen colorants i contaminants; un 6 per cent dels pans d'elaboració artesana estudiats, també poden qualificar-se com adulterats i un 4 per cent de les llets, presenten anormalitats. Per al director dels serveis hospitalaris de l'Ajuntament "la situació alimentària espanyola es preocupant".

ESPANYA

La UCD vol reduir municipis

El director general d'Administració Local, el centrista Javier Soto, ha qualificat el pacte municipal del PSOE i PCE com a positiu "per a les institucions i l'època actual". Javier Soto s'ha mostrat partidari, a més, de reduir el nombre de municipis, en un període de vint anys i en quatre etapes.

Martín Villa aguanta ahucs a Cantàbria

El ministre d'Administració Territorial, Rodolfo Martín Villa, fou ahucat a Cabezón de la Sal (Santander), on va llegir el pregó dels actes commemoratius del Dia de Cantàbria. En abandonar la població, el ministre va donar un petit tomb per tal d'evitar nous incidents.

A Mallorca agafen la major quantitat de LSD en la història policial de les Balears

Ha estat detingut a Sóller (Mallorca) Fernando Cercos Lara, de 36 anys, mestre nacional, després d'haver-li estat ocupades, en el cotxe en què viatjava, 389 dosis de LSD-25, la major quantitat en la història policial de les Balears.

El presumpte traficant, que ha passat a disposició judicial, ha estat detingut pel grup d'estupefacients de la Prefectura Superior de Policia de les Balears.

MÓN

Àvies argentines reclamen 64 nens desapareguts

Un grup d'àvies argentines ha fet arribar a la Junta Militar un informe en el qual s'assenyalen 68 casos de nens desapareguts. Les àvies reclamen a les autoritats informació sobre llurs nets desapareguts, "fills dels nostres fills també desapareguts".

El grup que ha elaborat l'informe és conegut com el de "les àvies de la Plaça de Maig", membres de l'Associació de Mares de la Plaça de Maig. L'esmentada associació és composta per dones que, periòdicament, es reuneixen a la plaça de Maig de Buenos Aires, on hi ha la seu del Govern, per a reclamar informació sobre llurs familiars.

En la nota tramesa a la Junta Militar, les àvies assenyalen que llurs nets "foren, alguns, segrestats amb els seus pares, d'altres foren segrestats sols i molts nasqueren durant el captiveri de llurs mares en llocs desconeguts, on foren traslladats després de la seva detenció i desaparició". Només quatre nens dels 68 que hi ha a la llista han pogut ésser localitzats.

El document destaca que "el més absolut silenci envolta la resta dels nens desapareguts".

Mn. Jarque, conferenciant a Rimini

Del 22 al 29 d'agost se celebra a Rimini (Itàlia) el segon "Meeting per l'amistat entre els pobles", enguany sota el lema "l'Europa dels pobles i les cultures". Aquesta trobada internacional és organitzada pels setmanaris "Il Sabato" i el "Movimento Popolare". El nostre director ha estat invitat a pronunciar-hi una conferència sobre "La llengua i la cultura catalanes, un testimoni de vitalitat".

La CEE ha destruït un milió de tones d'aliments

Més d'un milió de tones de productes agrícoles han estat destruïts en el que va d'any en els deu països comunitaris per tal de mantenir els preus internacionals. Aquesta informació que acaba de divulgar l'Associació de Consumidors de l'Alemanya Federal, no ha estat ni confirmada ni desmentida per les autoritats comunitàries, informa "Efe". Un portaveu de la Comissió Europea (òrgan executiu de la CEE) assenyalà, no obstant, que "és impossible de mantenir un control total sobre el destí final de tota la producció agrícola de la CEE", i afegí que "no disposem de cap dada en aquest sentit, proporcionada pels països membres".

Marionetes de Barcelona
presenta
LA POR DEL DIMONI
TOT el mes d'AGOST 1981
DISSABTES i DIUMENGES
a les 7 del vespre
al Auditori del
Centre Internacional C.I.F.
de Fotografia Barcelona
carrer Aurora II bis
entre Riereta i Sant Jeroni
Amb el suport de la CAIXA DE PENSIONES "la Caixa"

Cent números

De sobte, en datar el número d'avui, ens ha cridat l'atenció la rotunditat del número 100 i hem pensat que calia festejar-ho. CATALUNYA CRISTIANA ja és "més que un setmanari", és una família de lectors, de periodistes i de professionals que, aviat farà dos anys, ens hem trobat cada setmana durant cent setmanes —cent!— al voltant de les pàgines de la nostra revista. La millor manera de celebrar una tasca és fer-la ben feta. Per això ens ha semblat que la regularitat en la nostra sortida setmanal, sense números dobles de vacances i, aquest any mantenint el nombre regular de pàgines, seria apreciada pels nostres lectors. La portada marca suficientment l'esdeveniment i hi dediquem també una pàgina interior a més d'aquest editorial.

Som conscients que amb aquest 100 nú-

meros no sols hem assolit una fita difícil —i que alguns jutjaven il·lusòria— sinó que sobretot hem adquirit una responsabilitat considerable. Responsabilitat enfront de l'Església, que volem servir, i enfront de la societat en la qual ens sentim integrats. I creien que aquesta doble responsabilitat l'hem de compartir amb els lectors puix que tots plegats constituïm CATALUNYA CRISTIANA. No sols les vuit diòcesis catalanes, sinó també els ordes i congregacions religiosos, les associacions, els moviments i totes les realitats de què es compon la vida cristiana a Catalunya compten, cada vegada més, amb el nostre setmanari com a òrgan de comunicació. Les notícies, els reportatges i els números especials que, setmana rera setmana, han anat sortint en aquestes pàgines, en donen fe. Ara bé, a nosaltres ens

pertoca d'anar millorant la informació, les il·lustracions i la presentació gràfica, però vosaltres heu de continuar nodrint la nostra redacció i exigint-nos que estiguem atents a tot allò que configura la fesomia cristiana del nostre país.

No volem acabar aquestes línies jubilers sense insistir una vegada més, a risc de fer-nos pesats, sobre les característiques veritablement populars del nostre setmanari. Ho hem dit moltes vegades i caldrà repetir-ho fins que ningú no en dubti: darrera de CATALUNYA CRISTIANA no hi ha ningú. Més ben dit, sí. Hi ha una munió de cristians de bona voluntat i amb un capital exigü, que fan possible aquest miracle setmanal. Però tots plegats no abusem massa de la Providència.

El lector escriu

Els monàrquics d'Herodes

L'escriptor alemany Paul Keller va deixar escrita una llegenda premonitòria. En resum diu així: "El dia dels Sants Innocents, tots els infants assassinats aquell dia per ordre del pervers rei Herodes, es donen les mans, emprenen el camí cap a Jerusalem i s'aturen davant la tomba, ja fa temps oblidada, del malvat rei, cantant en veu baixa una cançó de plany. El rei Herodes es desvetlla en la seva tomba i escolta. «Què passa?, diu. ¿Què és aquesta veu paorosa?» Tremolant, enfonsa el rostre de la seva calavera contra la terra. Però el cant angoixós dels innocents assassinats per ordre seva, travessa com una sageta la tomba del rei infanticida. El rei no pot suportar aquell turment. S'alça d'un bot i fuig de pressa, perseguit pel cor blanc dels infants. Allà on vagi l'assassí, els infants corren al seu darrera. S'amaga en un vaixell de pirates i aquests el treuen indignats. S'amaga en un bosc intrincat, entre bandolers, i és igualment refusat. S'apropa a un patíbul i s'infiltra entre els condemnats, però aquests fan fuets amb llurs cordes i el treuen a cops de fuet. Els infants segueixen perseguint-lo. Aleshores... el pervers rei s'atura davant una casa i diu sorreguerament als infants: «Mireu. Aquella dona sembla normal, però és tan dolenta com jo. No ha volgut que el seu fill neixi. L'ha matat dins del seu ventre». El cor dels innocents es fa enrerar per deixar pas a l'ànima de l'infant assassinat per la seva mare".

(passa a la pàg. 6)

El senador i les germanetes de la Caritat

Al senador Villodres no li ha plagut gens que un grup dels seus companys hagin firmat una plataforma moderada. Amb el to d'un mestre que dona un cop de palmeta a un noi rebel, els ha dit que sembla que "amb tanta moderació volguéssin fer la competència a les germanetes de la Caritat". I no seré pas jo qui discuteixi des del punt de vista polític les desgraciades frases del senyor senador, però sí el qui li digui que en posar les germanes (ell diu germanetes) de la Caritat com a paradigma de la moderació i el conservadorisme no sap el que diu.

El meu bon amic Vicente Zavala acostuma a dir, quan un brau es mostra mans visiblement, que és una "germana de la Caritat" i la comparança no està del tot malament, ja que, efectivament, les monges de la Caritat no embesteixen. Però voler-les veure com a símbol d'un món passat, com a representants d'una manca de lluita per a reformar l'home, com a contraposades a tot progressisme, tot això és, repeteixo, simple ignorància. Un tòpic que ja és hora que sigui superat.

És clar que s'hauria de començar per definir allò que és progressisme i allò que és moderació. I és que aquí es produeix aquesta cosa tan graciosa que els espanyols d'avui —i molts dels que es diuen socialdemòcrates entre ells— semblen centrar llur progressisme en la defensa de les pel·lícules "S", el monokini a les platges, el divorci i l'avortament. Si això és progressisme, té raó el senyor Villodres: les "germanetes", res.

Encara fa més gràcia l'altra distinció: de cada cent progressistes que conec, noranta nou —jo entre ells— ho som de llavis enfora, hem reduït el progressisme a allò que pensem o diem que pensem, però no afecta la manera com vivim. Diem, sí, voler canviar el món, fer un millor repartiment de la justícia, donar a tothom idèntiques oportunitats. Però a l'hora de lluitar cerquem només aquelles oportunitats que ens afecten a nosaltres mateixos. Dient-ho més cruament: de cada cent progressistes que conec, noranta nou vivim com uns perfectes burgesos, com a capitalistes que aspiren a ser-ho cada vegada més sòlidament.

I mireu per on, tampoc en això són progressistes les Germanes de la Caritat. Elles fan i no diuen; elles lliuren tota la seva vida i permeten que les titllin de moderades; elles viuen compartint-ho tot i els enzes del món les creuen de "dretes".

Em sembla que amb això del progressisme i del conservadorisme caldria aplicar la vella distinció de Theillard de Chardin, segons la qual serien progressistes "els qui tenen llur propi centre fora de si mateixos", conservadors, "els qui tenen llur propi centre dins del seu ésser". Més clarament: progressistes ho serien els qui viuen pels altres; conservadors els qui viuen només per ells.

Des d'aquesta definició jo reivindico des d'aquí el primer lloc en les avançades del món per a les Germanes de la Caritat, el primer model de radicalisme per a elles. I el cim de la moderació per aquells qui omplen la seva boca de paraules socials i viuen antisocialment.

Les germanetes de la Caritat no parlen gaire però fan molt.

Des d'aquí invito el senyor Villodres a visitar qualsevol hospital de Germanes de la Caritat i comparar la seva casa-xalet amb els dormitoris comuns on elles reposen, a equiparar el seu menjar amb el d'elles, el seu armari rober amb el de les monges; a viure durant un mes els seus horaris de treball i de dormir; a comparar el que ell guanya i gasta amb el que elles consumeixen, a mesurar el que ell i elles fan pel proïsme, a preguntar-se si no gasta més ell en una sola festa social que moltes d'elles en un any. Invito el senyor Villodres a recordar que moltes de les germanes de la Caritat tenen un quart vot d'assistència a contagiosos i empestats i a pensar que en nom d'aquest vot han mort com a xinxes en molts moments de la seva història. L'invito a visitar el petit cementiri que hi ha sota la capella de l'hospital de Gràcia, a Saragossa, i a parar-se a llegir les edats (dinou anys, vint-i-quatre, vint-i-dos, vint, vint-i-sis anys) en què moriren la majoria de les primeres germanes de la Caritat de Santa Anna, mortes totes elles de pobresa, d'esgotament, de fam, de donació.

Quan hagi vist i conegut tot això pot tornar a fer la seva bonica comparança. Tal vegada aleshores digui com ara jo dic que si hi hagués, al Senat, trenta-un cavallers disposats a servir amb aquest brutal radicalisme els seus germans, Espanya i el món canviarien sense necessitat de plataformes moderades o progressistes.

J. L. Martín Descalzo

(ve de la pàg. 5)

He llegit això en el Full Diocesà de la diòcesi Vic-Tarragona-Solsona, sota el títol: "Els monàrquics d'Herodes".

La moralitat és senzilla. Hi ha partits i organitzacions que demanen amb tota la barra la legalització de l'avortament. També hi ha professionals del terrorisme intel·lectual que denuncien, en llurs publicacions immundes, els innocents que cauran assassinats pel terrorisme etarra o un de semblant. Tots ells són "monàrquics d'Herodes": Que caiguin en el fang i la sang de llurs víctimes innocents. No trobaran repòs ni tan sols sota la llosa de la tomba. / Josep Gutiérrez Rodríguez.

Menyspreança d'una llengua

Senyor Director: Quan Jean-François Champollion va desxifrar la Pedra de Rosetta, basant-se en el text trilingüe (grec, demòtic, jeroglífic), després de moltes hores d'anàlisi curosa, alguna cosa va tremolar a l'Univers.

Tota una civilització ensorrada en l'enigma i el desco-neixement, sortia a la llum del món modern. Aquells gravats, aparentment buits de significació, començaven a parlar de forma ben eloqüent.

La Humanitat es revelava així en tota la seva dimensió sublim. Homes com Champollion fan esclatar gloriosament, de tant en tant, allò que l'home té d'ésser superior.

Més tard, Friedrich Hrozny i Helmuth Th. Bossert (amb l'ajuda del text bilingüe de Karatepe) van desxifrar els jeroglífics hitites a les excavacions d'Hattussas (Anatòlia).

Un altre civilització oblidada emergeix de les tenebres de la llegenda a la veritat històrica.

Però tot això fou possible gràcies a la inquietud intel·lectual d'uns homes sense prejudicis ni dogmatismes.

Això diferencia i singularitza l'home, fent-lo veritablement ser racional: la seva amplitud intel·lectual, la seva comprensió.

El qui fa menyspreança d'una llengua i, per consegüent, d'una cultura perd, certament el més valuós dels seus atributs. / Josep Gutiérrez i Rodríguez

Les nou "benaurances del pres"

1) Benaurats els qui sofreixen per llurs pecats, perquè són la imatge del Crist Redemptor.

2) Benaurats els engarjolats perquè tenen opció vers una humil reconeixença d'home pecador.

El lector escriu

3) Benaurats els qui són tancats puix seran visitats per Jesús.

4) Benaurats els qui pateixen la justícia social perquè ells són l'escala d'una millora individual.

5) Benaurats els oprimits puix són reflex dels primitius cristians.

6) Benaurats els qui sofreixen la garjola amb resignació perquè s'adonaran que llur pena és purgatori i no infern.

7) Benaurats els qui delegen llibertat per tal d'ésser més bons.

8) Benaurats els presoners puix l'estrall sofert li donarà un coneixement més cristià de l'home.

9) Benaurats els qui sofreixen la tancada, car llur patiment servirà per estimar el seu germà.

/ Elies, el de la cel·la 42, de Girona.

Els cristians i les ciències

Veritablement és important el tema de la relació entre les cièn-

cies i la religió. Estic d'acord amb el que diu Manuel Vivas en aquest setmanari, el 28 de juny, quan assenyalava la incoherència de l'Església en demanar només la col·laboració d'aquelles branques de la ciència (arqueòlegs, filòlegs, historiadors) que no plantegen, en general, problemes actuals i, en canvi, tancar-se a les aportacions dels sociòlegs, psicòlegs, sexòlegs, antropòlegs, etc...

Això està molt bé des d'un punt de vista institucional i oficial. Però el senyor Vivas no ho aplica al cristià-mig, que en són la majoria. I crec que s'ha de fer.

L'Església té la seva pròpia ciència, la teologia, que com totes les ciències actualment, cal ésser especialista per a poder-la utilitzar mitjanament, i més encara per tractar temes tan antics. El cristià-majoria necessita conèixer tota aquesta ciència bíblica i teològica per a viure la seva fe i obrar d'acord amb això?

Jo crec que no. Si passem la Bíblia per una mena de sedàs, ens resta la gran llavor d'or del manament d'estimar-nos i d'ésser com Jesús i el Pare. Amb això n'hi ha prou i en sobra per a viure la fe i fer caritat.

Des d'aquesta base il·luminant del Nou manament, els cristians hem de dialogar —amb respecte!— amb totes les ciències humanes,

que aquestes sí que són "actuals", més a l'abast i més immediatament aplicables. Quan els cristians ens n'assabentarem amb curiositat i les incorporarem a la nostra vida amb alegria. Però el nostre diàleg és amb totes les ciències; la fe i les obres d'amor ajudaran a preveure o detectar-ne els possibles errors; a captar i admetre amb més llum les descobertes positives; i a fer servir els seus resultats, per al bé de tots. Per això n'hi haurà prou amb aquella llavor d'or, viscuda. / Diego Martínez

Nesples i nespres

El senyor Albert Pera, en el número 92 de CATALUNYA, ens diu que no hem de confondre les nesples amb les nespres o micacos.

Potser fóra bo que ens en donés alguna orientació, ja que el Fabra dona aquests noms com a sinònims, i la Gran Enciclopèdia Catalana diu que nespler i nesplera són el mateix que nesprer i nesprera, llevat de "nesprer del Japó" (o simplement "nesprer") la descripció del qual mostra una sensible diferència que molt probablement pot haver induït el senyor Pera a fer-nos aquella recomanació. / Jose Maria Pi

Celebracions de cloenda del I Centenari de la proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a patrona de Catalunya

7 de setembre, 18.45: I Vespres i cant de l'Escolania - 22.00: Vetlla de Santa Maria.

8 de setembre, NATIVITAT DE LA MARE DE DÉU, 8.00: Laudes - 11.00: Missa Conventual presidida pel P. Abat Cassià M. Just - 12.00: Inauguració del relleu de la façana del monestir dedicat a Mn. Antoni Batlle - Ballada de Sardanes - 13.00: Salve i Virolai - 18.45: II Vespres i cant de l'Escolania.

11 de setembre, DIA DEL CENTENARI de la coronació i de la proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a Patrona de Catalunya, 11.00: Missa Conventual presidida pel P. Maur Esteve, abat de Poblet - Ballada de sardanes - 13.00: Salve i Virolai - 16.45: Representació, a la basílica, d'«El retaule de Montserrat», pel Grup Juvenil de Teatre del Casal Claret de Barcelona - 18.45: Vespres i cant de l'Escolania - 19.30: «Cent anys de patronatge», conferència a càrrec del P. Maur M. Boix.

OBRA D'EXERCICIS PARROQUIALS

Pròximes tandes d'exercicis en complet recés, a MONTSERRAT:

7 al 12 de setembre - Homes (en català) P. Falcó, S. J.

27 de setembre al 12 d'octubre - Dones P. Falcó, S. J.

19 al 24 d'octubre - Homes (en català) P. Falcó, S. J.

Informes a O.E.P. - Duran i Bas, n.º 9. Telèfons: 301 16 26 i 318 60 97.

PETITS ANUNCIS

LA RESIDÈNCIA SANTA TERESA, per a professionals i estudiants, ofereix un lloc d'estada acollidor i de bona convivència. Compta amb espais comuns, a més dels individuals, destinats a música, menjador, biblioteca, sala de TV... Les noies interessades poden demanar informació a: c/ Cardenal Tedeschini, 56, Barcelona - 27. T. 251 33 35.

RESIDÈNCIA RIBA disposa pel curs vinent, de tres allotjaments per a dormir, per estudiants o similars. Tel. 213 21 44 - Barcelona.

LLOGUERS

A Tona interessa llogar torre per tot l'any. Trucar al tel. 887 00 69. Vic.

Llívia, llogar apartament per a l'estiu. Tel. 885 29 01. Vic.

Es lloga casa per temporada. Raó: Palou de la Vola. Vic.

Es lloga pis a Vic. Trucar al tel. 886 23 27. Vic.

Llogar per la temporada uns baixos amb jardí a Tona. Tel. 887 03 95. Vic.

Llogar pis per dos anys, cèntric, 4 ó 5 habitacions, nou o bé en bones condicions. Raó: tel. 886 12 69. Hores d'oficina de 9 a 3. Vic.

Llogar noia per cuidar nens i fer la feina de casa. Tel. 885 44 04. Vic.

Llogar àtic per temporada, duplex, dues habitacions, amoblat. Tel. 886 02 60. Tardes de 5 a 8,30. Vic.

Llogar habitacions per estudiants. Tel. 886 15 93. Vic.

Llogar local cèntric de 50, 100 i 200 m2 per a estudis o magatzems. Tel. 886 15 93. Vic.

HABITACIÓ ofereixo gratuïtament a canvi de neteja.

Tel. 319 71 84

LLOGUER PIS de 3 habitacions exterior nou per estrenar, amb parquet menjador, gran terrassa Zona Aragó-Meridiana Trucar al Tel. 246 45 44, dimecres, dijous i divendres de 21 a 22 hores Estació metro Clot Renfe - Mercat

VENDES VARIAS

Folgueroles casa en venda per estrenar. Tel. 886 33 80. Vic.

Es ven o es lloga pis a Calldetenes. Tel. 885 25 79 - 314 95 85. Vic.

Venc pis semi-nou bon preu. Tel. 885 00 36.

Local industrial de 300 m2. Venc o alquilo. Tel. 882 03 32. Vic.

Pis en venda al carrer de Dr. Bayés. Tel. 885 04 49. Vic.

Ocasió es ven pis a Tona. Seminou. A molt bon preu: 1.659.000 ptes. Trucar al telèfon 887 00 69. Vic.

A Tona: Es ven pis per estrenar a bon preu. Truqueu al Tel. 887 00 69. Vic.

Venc casa molt ben situada i amb jardí a Folgueroles. Molt bon preu. Tel. 886 15 10. Vic.

APARTAMENTS

CALELLA-PINEDA 2, 3, 4 hab. davant i vista platja de 1.600.000 a 2.600.000. Pagament 15 anys. Tel. 302 24 24.

SEGUR-CUNIT apartament a bon preu 1.625.000. Tel. 217 10 08.

CASTELLDEFELS apart. 3 hab. com. bany, gran terrassa, piscina, jardí. Tel. 664 00 84, venda molt interessant.

CASTELLDEFELS apartament nou, 1 habitació, bany, cuina, menjador i terrassa davant el mar. Entrada 500.000 i facil. 7 anys. Passeig Marítim, 96. Tel. 219 92 51.

CASTELLDEFELS Gavà, apartaments tota zona i preus amb gran facilitat de pagament. Llopart. Tel. 665 29 97 i 665 19 22. Autovia de Castelldefels núm. 175. Edif. Tauro.

PEDRO ROVIRA GRANDES VINOS Y BRANDY

Ja hem arribat al número 100!

I pensem en el número 200 de CATALUNYA CRISTIANA

Amb aquesta edició hem arribat a la xifra bonica de 100 números. És just que mirem enrera amb satisfacció pel camí recorregut però ens engresca més mirar endavant puix que se'ns obren perspectives magnífiques. A finals de setembre encetarem l'any tercer i els projectes per a millorar CATALUNYA CRISTIANA no ens manquen pas. De tots depèn que puguem realitzar-los.

- **RENOVEU LA VOSTRA SUBSCRIPCIÓ**
- **TROBEU NOUS SUBSCRIPTORS**
- **FEU-VOS PROMOTORS I PROPAGANDISTES DE CATALUNYA CRISTIANA**
- **COMPREU ACCIONS**
- **OFERIU-VOS AL VOSTRE RECTOR PER A LA VENDA DE CATALUNYA CRISTIANA A LA PORTA DE L'ESGLÉSIA O PER LES CASES**
- **ASSEGUREU LA CORRESPONSALIA DE LA VOSTRA VILA O COMARCA, ETC.**

Quasi majors d'edat

Els qui des del primer número servim CATALUNYA CRISTIANA, ens sembla que hem arribat a un punt important. Aquell que en certs moments ens semblava impossible de tan llunyà: Arribar fins aquí, els cent números. Ja hi som!

Però aquest número tan rodó, vol dir que amb quatre setmanes més complirem dos anys de camí. I això sí que és important. Complir dos anys vol dir que CATALUNYA CRISTIANA, el nostre setmanari, ha superat els xarampions de la infantesa, que ha après a caminar, que ja camina dret, malgrat que alguna pedreta produeixi algun tambaleig sempre inoportú.

Si ara mirem enrera, se'ns fa important tot el passat. Des de les primeres il·lusions, malmeses per dures realitats, fins a les realitats presents, que ens permeten forjar il·lusions de cara al pervindre.

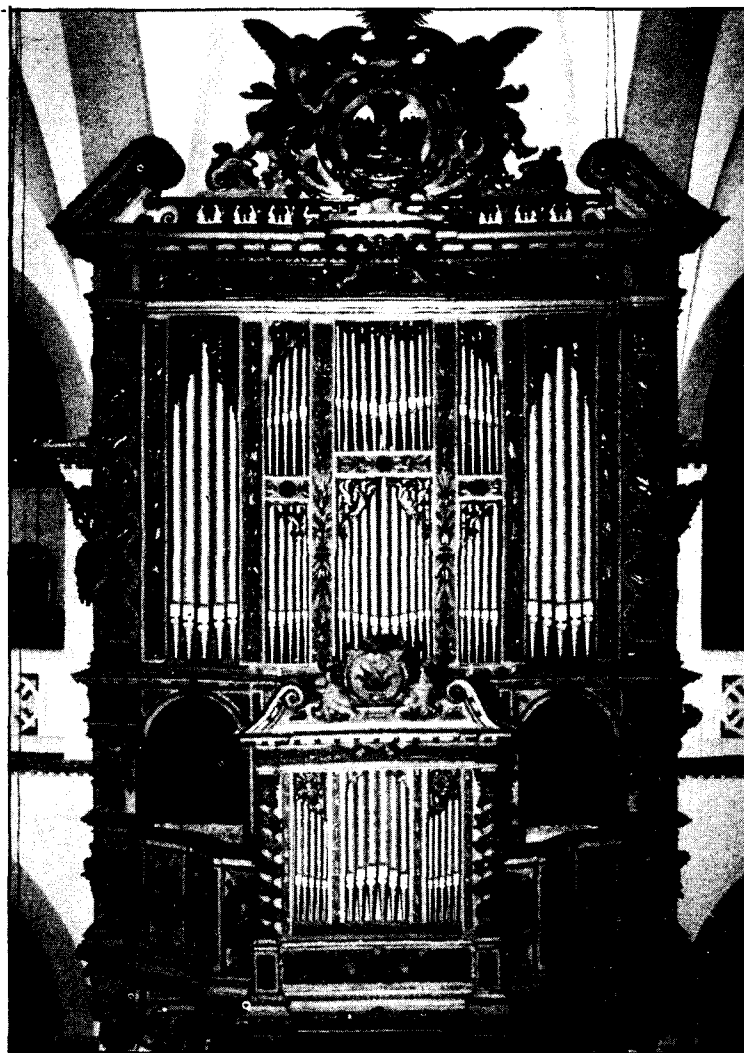
Voldríem que el nostre optimisme d'avui fos encomanadís. Que arribés plenament als lectors que són el nostre suport. Que ells també se'n sentissin plens i el traduïssin en una tasca d'expansió. Que aportessin més subscriptors, i aquests, d'altres i d'altres. Perquè aquest és l'únic camí.

Cent números, quasi dos anys. Tenim motius per alegrar-nos-en.

Durant aquests dos anys, s'han produït incomprensions. Però també adhesions sinceres. Unes i altres, goig i dolor, han fet que CATALUNYA CRISTIANA seguís el seu camí.

Un camí de servei a l'Església. Un servei d'Església. Des del primer moment. I continuarà sense defallences. Què més podem desitjar?

L'equip de CATALUNYA CRISTIANA

Imatge actual de l'orgue parroquial. Els laterals inferiors contenen la imatge dels apòstols. La caixa ve culminada per dos àngels que porten l'escut de Sitges i, a dalt de tot, la imatge de la Puríssima Concepció.

En el meravellós marc de l'església barroca

Sitges restaurarà l'orgue de la parròquia

L'església parroquial de Sant Bartomeu i de Santa Tecla de Sitges fou construïda en la segona meitat del segle XVII. L'església gòtica, amb les seves posteriors modificacions, fou bombardejada per les tropes de Joan de Garay en el transcurs del setge que sofrí la vila durant la guerra contra Felip IV, i en resultà tan malmesa que decidiren bastir-ne una de nova planta sobre els fonaments de l'església anterior.

La nova edificació fou beneïda pel juliol del 1672. El conjunt actual d'altars i orgue pertanyen tots ells a l'últim terç del segle XVII.

L'església parroquial de Sitges és una de les més significatives obres del barroc a Catalunya.

Història de l'orgue: La seva construcció

La construcció de l'orgue per a la nova església parroquial fou decidida pel febrer de 1694, quan un grup de devots "s'oferran per fer tot quant fos necessari per a que dit orgue tingués son degut efecte". Plantejada la qüestió al Consell de la vila s'acordà signar un contracte amb Fra Bartomeu Triay, organer, i trinitari calçat, per a la construcció de l'orgue. El Consell acordà, igualment, fer-ne construir la caixa —és a dir, el recobriment exterior de l'orgue, que conté els aspectes escultòrics i decoratius.

El mateix dia d'aquestes resolucions, el 27 de febrer, i davant del notari Narcís Avellà, se signava el contracte esmentat. D'una part, els signants eren els jurats Magí Soler i Josep Marrugat i Antoni Aldivert, designat pel Consell de la Trentasisena; d'altra, Fra Bartomeu Triay, degudament autoritzat pels seus

superiors de l'orde. El compromís per part d'aquest era construir els flautats per a l'orgue parroquial, explicitats en un full adherit al manual de contractes de Narcís Avellà; són les **Capitulacions de l'orgue de Sitges**, que descriuen la total conformació dels registres.

El dia 5 d'octubre del mateix any se signava el contracte per a la construcció de la caixa de l'orgue, segons el projecte que prèviament havia mostrat l'escultor Joan Roig, als esmentats jurats. Roig es comprometia a acabar la seva feina en el termini d'un any. És comprometé, igualment, a tapar els buits amb "envà de rajola" i a completar l'orgue.

Allarg dels segles, els flautats de l'orgue de Sitges sofriren algunes modificacions. El 1899 es canviaren alguns dels flautats; l'organer que ho realitzà fou Isidor Fierro i Sanz. En arribar la guerra civil, l'església parroquial de Sitges no fou, precisament, objecte de cap consideració, i l'altar major fou destruït, així com la maquinària de l'orgue, que quedà completament malmesa. El conjunt dels altars barrocs, en canvi, foren salvats i traslladats al Palau de Maricel. Finalitzada la guerra retornaren a la parròquia, i s'inicià la reconstrucció de l'interior. L'orgue, però, fou dels últims elements restaurats, i no ho fou fins els anys cinquanta. Actualment, es planteja la necessitat d'una restauració completa, seguint, precisament, la construcció dels flautats barrocs. Aquesta serà la restauració definitiva de l'orgue parroquial de Sitges, que tots plegats esperem poder gaudir ben aviat per a la qual ha emprès les gestions necessàries l'actual rector, Joaquim Comas.

Vinyet Panyella

Malgrat els propòsits governamentals

Els jesuïtes no marxaran de Guatemala

Madrid.— El Govern de Guatemala vol expulsar-nos, però no pot fer-ho oficialment perquè tota l'opinió pública se li posaria en contra", ha declarat el director del Secretariat per l'Amèrica Llatina de la Companyia de Jesús, pare García del Cerro.

En unes declaracions al vespertí madrileny "PUEBLO", el pare García del Cerro ha dit: "volem que els jesuïtes marxem de Guatemala, però no ho farem mai si no ens expulsen, perquè predicar l'Evangeli no és cap pecat".

Guatemala, el del jesuïta pare Carlos Pérez Alonso, el director del Secretariat a assenyalat la posició oficial de la Companyia: "absoluta condemna de qualsevol terrorisme, vingui d'on vingui, del Govern, de grups paramilitars, incontrolats, o qui sigui".

El pare García del Cerro remarca l'obra d'apostolat social que estava fent el pare Pérez Alonso ja sigui en el camp de l'ensenyament, com amb els malalts i els presos, i expressa la seva confiança que el deixaran lliure, si és que l'han segrestat.

El pare Pérez Alonso, nasqué a Briviescas (Burgos) el 1936. Ordenat sacerdot el 1965, treballa a Guatemala des de l'any 1970, on és molt estimat pel seu poble.

Condemna del terrorisme

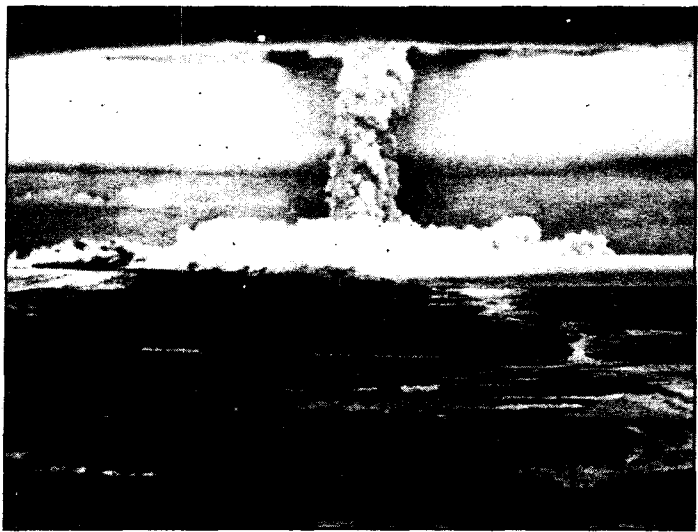
Referint-se a l'últim segrest a

"Pax Christi" contra la bomba de neutrons

Frankfurt.— La secció de l'Alemanya-Oest del moviment internacional per a la pau, "Pax Christi", ha protestat contra la "nova escalada de la carrera d'armaments" provocada per la decisió del president Ronald Reagan ordenant la fabricació de la bomba de neutrons.

"Pax Christi" veu en aquesta decisió un gran perill per a totes esperances posades en la limitació i control dels armaments en el pla mundial. "Pax Christi" demana, al govern de l'Alemanya-Oest, que faci comprendre clarament al president americà que un estacionament d'aquestes armes a Europa no farà més que intensificar la carrera d'armaments i el perill d'una nova guerra.

Finalment, "Pax Christi" creu que la decisió del president Reagan demostra una veritable "perversió de valors" ja que la bomba de neutrons destrueix la vida humana. És incompreensible i és una aberració, afegeix la secció Alemanya-Oest de "Pax Christi", que certs militars i certs polítics puguin veure un "progrés" en aquesta terrorífica arma que és la bomba de neutrons.

ANUNCIEU-VOS A

Catalunya
Cristiana

El Papa totalment restablert

Roma.— Joan Pau II ha abandonat l'hospital Gemelli. Els metges que l'han atès durant la seva malaltia, han emès el seu darrer comunicat en el qual confirmen la curació del Papa. Les mesures de seguretat han augmentat amb motiu de la presència a Roma del pintor colombià Benjamín Mendoza, que va intentar apunyalat el papa Pau VI a Filipines el 27 de novembre de 1970.

Segons l'últim butlletí mèdic, el període post-operatori del Papa ha acabat feliçment, la "ferida quirúrgica" està consolidada, per tant, ja no té més necessitat de cura pròpiament hospitalària. Aquesta és la part més important del butlletí mèdic número 29, lliurat als periodistes una hora després que els metges iniciessin la consulta. El mateix butlletí disposa que el Papa haurà de sotmetre's a un període de convalescència, "almenys fins a finals de setembre". Després diu: "el Papa podrà recomençar progressivament la seva normal activitat".

Juan Pablo II conversa amb Francisco Ferrer al Policlínico Gemelli. El Papa se anomena el paciente, que está ingresado en dicho hospital debido a un accidente, poco antes de que se hicieran las pruebas médicas que a su vez, por resultado satisfactorio permitirá a Juan Pablo II salir hoy del hospital.

Joan Pau II, poc abans de sortir del Policlínico Gemelli, conversa amb una pacient.

Els metges exclouen les audiències públiques

El Papa no podrà aparèixer en públic ni concedir audiències generals fins al 30 de setembre, per prescripció mèdica. El professor Candia, subdirector del Gemelli, ha comentat amb els periodistes que Sa Santedat ha d'excloure fins a finals de setembre qualsevol activitat social i pública. "Naturalment, aconsellem una reanudació paulatina. Això significa que el Papa podrà passejar i nedar a la piscina de Castel Gandolfo, però no farà acte de presència en públic, ni tant sols a les allocucions de les dotze

dels dies festius, però es comunicarà amb els fidels a través d'enregistraments".

Audiència a Spadolini

El primer ministre italià, Giovanni Spadolini va visitar el Papa durant vint-i-cinc minuts. El polític va interessar-se per la salut del Papa i conversaren sobre records personals i de diversos temes. Spadolini està especialitzat en l'estudi de les relacions Església-Estat. Abans de marxar, Spadolini ha transmès al pontífex la salutació i els desitjos de ràpida recuperació del cap de l'Estat, senyor Sandro Pertini. També ja assistit a l'entrevista el secretari d'Estat del Vaticà, monsenyor Casaro-

li. El primer ministre italià havia arribat al Gemelli acompanyat de l'ambaixador d'Itàlia davant la Santa Seu, Claudio Chelli, que ahir mateix va presentar les seves credencials, però no ha estat present a la conversa amb el Papa.

Per altra part, s'ha detectat a Roma la presència de Benjamín Mendoza, pintor colombià, que el 27 de novembre de 1970 va intentar apunyalat Pau VI a Manila. Fa uns dies que la notícia va arribar a diversos corresponents estrangers sobre la possibilitat que Mendoza desitjava parlar amb periodistes en un bar de la plaça del Popolo. S'han intensificat les investigacions sobre la presència del pintor a Roma.

Crònica de Roma

Una nova encíclica social

Roma. (Del nostre corresponent).— La notícia corre de boca en boca i algun periodista ja l'ha publicat. El Papa, enmig de la seva lluita contra la malaltia, de les seves audiències ininterrompudes, de la seva preocupació per la marxa del món i del poble de Déu, troba temps per a la preparació d'una encíclica, que tindrà gran importància, sobre la qüestió social.

Alguns observadors afirmen que s'està treballant sobre un primer esquema de la que hauria de ser la tercera encíclica del pontificat de Joan Pau II. Una minoria diu que es tractaria només d'un ampli document d'ensenyança social, però el més probable és que es tracti d'una encíclica amb tota regia. És molt probable també, que es tracti de quelcom més que un esquema: de fet, fou el 15 de maig del 1981 quan el papa Lleó XIII va tenir la històrica valentia de publicar aquella fonamental encíclica titulada "Rerum Novarum", que havia de ser la carta magna del pensament social cristià, la proclamació de l'evangeli en el món del treball. Tots coneixem les difícils circumstàncies del mes de maig, que haurien impedit una publicació en cas d'estar prevista, i, que almenys, l'haurien retardada.

El Papa acaba de donar la seva aprovació per tal que, a convocatòria de la conferència episcopal italiana, se celebri una trobada per a reflexionar sobre "la consciència dels catòlics als 90 anys de la "Rerum Novarum". La data assenyalada és del 29/30 d'octubre, a Roma, amb un solemne ritus de cloenda a la basílica major de Sant Joan del Laterà; i en aquest context — una mica abans — arribaria publicat el document. Un

document en continuïtat d'altres: el papa Pius XI va comprendre la "Quadragesimo anno" el 1931; Pius XII va emetre el seu famós missatge radiofònic sobre el pensament social el dia 1 de juny del 1941; Joan XXIII va publicar l'encíclica "Mater et Magistra" (1961) i "Pacem in terris" (1963); Pau VI, la "Populorum progressio" el 1968 i la "Octogesima adveniens" el 1971, que seria la predecessora de l'actual de Joan Pau II. Una història que contemple progressos enormes i també imperatius no superats.

Naturalment es fan càbales sobre els continguts. Que si el text de Joan Pau II podria fer referència a les qüestions actualíssimes de la violència, dels drets humans i de la salvaguarda de la pau al món. Molt probablement el Papa serà conseqüent amb els seus propis centres d'interès, esboçats en diferents ocasions, i per tant és fàcil que reclami l'atenció sobre els desequilibris entre les nacions riques i pobres, sobre la desocupació a causa de la tecnologia, sobre l'ambigüitat del progrés humà. El treball també ha d'ésser "lloc" de salvació, perquè Déu es present en tota la creació. No existeix un veritable progrés humà sense la profunda reflexió evangèlica.

El Papa, ja operat per segona vegada, és d'esperar que recuperi les seves forces — així ho demana l'oració de tot el poble cristià — progressivament. És probable que als seus jardins trobi el temps per a acabar de perfilar tan important document.

E. Planas

Aquest país

El pas d'una hora...

Una de les moltes coses beneficioses per a la pau de l'esperit que poden proporcionar uns dies d'oci més o menys integral és, sens dubte —almenys per a mi—, poder comptar el pas del temps. Els qui vivim a ciutat no tenim massa ocasions de fer-ho: Restar una hora sencera immersos dins d'un paisatge impressionant, per exemple a alta muntanya, davant per davant d'un cercle de pics de més de 2.500 metres, quin profit més gran que se'n pot treure!

En unes aitals circumstàncies seixanta minuts adquireixen tota una altra dimensió. Tarden molt de passar, en una paraula, i val a dir que no pas amb recança. Aleshores, hom queda meravellat dels resultats de deixar la ment totalment lliure d'anar cap on més li plagui. I no en feu pocs de viatges!

Aquesta experiència la vaig viure un matí de juliol, a la Vall d'Aneu, quan el sol escalfava amb un punt just, el ventet era un pèl refrescant, i el lloc no era ni tant sols tocat pels sons que emeten les vaques. Pensava que només divagaria sobre la natura pràcticament intocada de l'indret, o de la sort que tenia tot gaudint d'un paradís com ja n'hi ha pocs. Però no fou així, perquè aviat se'm plantejà l'incontestable evidència de Déu, que allò que els meus ulls veien no feia més que refermar, i també la situació política del nostre país, amenaçat d'una allau harmonitzadora.

Podria citar molts altres temes que anaven venint, un darrere l'altre, com si es tractés d'una tertúlia unipersonal. Però amb una diferència certament notable d'allò que sol passar després d'una d'aquestes reunions que d'un temps ençà, a Torroella de Montgrí, sense anar més lluny, intenten de fer resucitar. Tot ho veia una mica més clar que no abans de començar.

Tot plegat —no se m'oculta—, no és res d'original. Son ja milers les persones que, durant les vacances, fan semblantment. Però m'ha semblat adient de tractar el tema en el meu primer article una vegada represa la feina de cada dia... perquè, com ja he dit, l'experiència fou d'allò més positiva.

Antoni Plaia i Mateu

Mare de Déu del Claustre:

Solsona prepara el XXVè aniversari de la coronació

El bisbat de Solsona, i més en concret la comarca del Solsonès, es prepara per a celebrar el XXV aniversari de la coronació canònica de la Mare de Déu del Claustre, patrona de Solsona, el proper dia 4 d'octubre. Els actes començaran el dia 8 de setembre i, com ja ha informat CATALUNYA CRISTIANA, el Nunci del Papa, monsenyor Antonio Innocenti, hi serà present amb motiu d'aquesta celebració.

En efecte, ara fa 25 anys, el qui fou arquebisbe de Tarragona, monsenyor Arriba i Castro, coronava la imatge romànica de la Verge del Claustre. Per tal de celebrar aquesta efemèride s'han programat diferents actes que començaran el dia 8 de setembre, festivitat de Santa Maria de Solsona, Patrona Principal de tot el bisbat, i presidirà la concelebració el Nunci de Sa Santedat a Espanya, monsenyor Innocenti. També concelebrarà l'abat del Monestir de Poblet, pare Maur Esteva, i han estat invitats tots els capellans del bisbat en un dia que serà de pregària per l'Església Universal.

Per altra banda, el dia 9 de setembre, celebració de Nostra Senyora del Claustre, presidirà l'Eucaristia monsenyor Antoni Deig, bisbe de Menorca i fill del bisbat de Solsona, concretament de Navàs. La jornada estarà dedicada a l'Església particular de Solsona.

La cloenda de l'aniversari, el dia 4 d'octubre, serà presidida per l'arquebisbe doctor Pont i Gol, successor a la seu tarraconina d'aquell que ara fa 25 anys va coronar la imatge de la patrona de Solsona. Serà una jornada de rogatives per l'Església de Catalunya.

Carta del bisbe de Solsona als seus diocesans

Per la seva part, el bisbe de Solsona, monsenyor Miquel Moncadas, ha adreçat una carta a tots els fills de la comarca del Solsonès, en la qual els convida a adherir-se a les celebracions esmentades. Entre d'altres coses els diu: "Voldria, i volem, que aquesta manifestació religiosa de la nostra devoció secular a Santa Maria del Claustre esdevingués una celebració gaudiosa, molt gau-

diosa, i ensem coherent, molt coherent, amb les orientacions conciliars del Vaticà II i en sintonia amb l'hora que viu el nostre món i l'Església d'avui que ja no és la d'ahir". Més endavant i referint-se més concretament a les celebracions programades, afegeix: "Ben segur que us alegreu de saber que el nou Nunci del Sant Pare, monsenyor Antonio Innocenti, ha acceptat, fa temps la meua invitació que li vaig fer arribar, també, en nom de la Confraria de Nostra Senyora del Claustre". Quant a les jornades de pregària per l'Església, la cloenda de les celebracions "serà un jorn —afirma el Dr. Moncadas— de rogatives per la nostra Església de Catalunya i pel nostre estimat País que viu un moment, agredolç, de neguits i d'esperances, de lluita i de conquesta".

Altrament, hi han programades unes conferències sobre el tema "Maria i l'Església", una vetlla de joves, actes infantils, etc., per tal de donar relleu i ressò a aquestes celebracions aniversàries. Fermí Manteca

En honor a la Mare de Déu de Montserrat

L'Acadèmia Mariana de Lleida convoca un certàmen literari

Lleida.— L'Acadèmia Mariana de Lleida ha organitzat un certamen literari en honor a la Mare de Déu de Montserrat, per a commemorar el centenari de la seva proclamació com a patrona de Catalunya. Aquest certamen comprèn dos premis en prosa i dotze en poesia.

Els premis per a treballs en prosa són els següents:

1er.- Trofeu de S. M. el Rei d'Espanya Joan Carles I. Tema: Article periodístic, literari o gràfic, sobre la visita de SS.MM. els Reis d'Espanya, Carles i Sofia a l'Abadia de Montserrat. Redactat en castellà o català. Dotat amb un objecte artístic amb dedicatòria de S.M. el Rei.

2on.- Premi de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, de Lleida, dotat amb cinquanta mil pessetes. En castellà o català. Tema: història de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida.

Els premis de poesia són els següents:

1er.- Premi del Bisbe de Lleida, monsenyor Ramon Malla. Flor natural i cinquanta mil pessetes. A la millor poesia que canti Maria, mare

de Catalunya i mare de Lleida. En català o castellà.

2on.- Premi de l'Abadia de Montserrat, dotat amb cinquanta mil pessetes. Poema que canti el patronatge de la Mare de Déu de Montserrat sobre les terres catalanes. En català.

3er. Del batlle de Lleida, Antoni Siurana Zaragoza, dotat amb cinquanta mil pessetes. Poesia que canti la devoció del poble lleidatà a la Mare de Déu de Montserrat. En català o castellà.

4art.- Del president de la Diputació Provincial de Lleida, Jaume Culleré Calvís, dotat amb cinquanta mil pessetes. Al millor poema que canti la devoció de les comarques i província de Lleida a la Mare de Déu de Montserrat. En català o castellà.

5è.- De l'Institut d'Estudis Ilerdencs, dotat amb cinquanta mil pessetes. Al millor poema que canti el tema "Mare de Déu de Montserrat, la Dona Catalana". Poesia lliure per a ésser musicada en la línia de la moderna música religiosa i tipisme català. En català o castellà.

6è.- De la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona, dotat amb

cinquanta mil pessetes. Poesia en la qual es canti la devoció de la ciutat de Barcelona a la Verge de Montserrat. En català o castellà.

7è.- De la Caixa de Pensions, "la Caixa", dotat amb cinquanta mil pessetes. Poema que canti la devoció a la Verge de Montserrat a Catalunya i les Illes. En català o castellà.

8è.- De la Caixa d'Estalvis de Catalunya, dotat amb cinquanta mil pessetes. Poesia que canti Catalunya i la Mare de Déu de Montserrat. En català o castellà.

9è.- De la Caixa d'Estalvis de la província de Tarragona, dotat amb trenta mil pessetes. Poema que canti la devoció a la Verge de Montserrat en la província de Tarragona, en català o castellà.

10è.- De Banca Catalana, dotat amb vint-i-cinc mil pessetes, poesia que canti la devoció de Catalunya a la Verge de Montserrat. En català o castellà.

11è.- D'un soci de l'Acadèmia Mariana, dotat amb cinc mil pessetes. Composició de Goigs dedicats a l'advocació de la Verge de Montserrat a Lleida.

12è.- D'un soci de l'Acadèmia Mariana, dotat amb cinc mil pessetes. Tema marià lliure, en català o castellà.

Els treballs que es presentin a aquests certamen, han de ser originals, escrits en la llengua o llengües assenyalades a l'enunciat del premi i ésser tramesos per duplicat al secretari de l'Acadèmia Bibliogràfica-Mariana, carrer Acadèmia, 17, Lleida, abans del 24 de setembre propinent, data en la qual romandrà tancat el termini d'admissió. El veredict i el lliurament de premis tindrà lloc al Teatre Principal de Lleida.

Actes a Terrassa

Terrassa.— Estan programats per a la segona quinzena de setembre i per al mes d'octubre uns actes commemoratius del centenari de la proclamació canònica de la Mare de Déu de Montserrat com a patrona de Catalunya.

Cal destacar la tradicional romeria que se celebrarà diumenge, dia 11 d'octubre, la qual comptarà amb una anada a peu. Hi haurà també un cicle

de tres conferències, a càrrec de Josep Maria Ballarín, Paulina Pi de la Serra i Daniel Codina, respectivament els dies 24 de setembre, 1 i 8 d'octubre. El 27 de setembre se celebrarà un acte a la parròquia de Montserrat, amb la qual es vol adquirir el compromís col·lectiu de construir un nou temple, puix l'actual és provisional. El dia 3 d'octubre se celebrarà una vetlla a la basílica del Sant Esperit.

Hi col·laboren entitats

També es muntarà una exposició de caràcter retrospectiu sobre la devoció montserratina. Aquesta i les conferències esmentades tindran lloc al centre cultural. La comissió organitzadora ha entrat en contacte amb diverses entitats de Terrassa, sol·licitant-ne la col·laboració: corals, esbarts, castellers, cercle filatèlic, etc. Amb aquests actes hom pretén, tal com diu la convocatòria, "ajudar-nos a ser poble de Déu en marxa, solidaris amb tot el poble, amb els més pobres, a sentir-nos profundament catalans".

DEFENSAR ELS DRETS HUMANS I LA LLIBERTAT COSTA MOLT.

AJUDA'NS TANT COM PUGUIS.

Per 2.100 pessetes anyals pots ser soci d'Amnistia Internacional, l'organització independent que defensa els drets humans a tot el món.

Fes-te soci de la llibertat

Nom .....
 Direcció .....
 desitja rebre informació per a associar-se a la secció espanyola d'Amnistia Internacional. (Remetre a l'apartat de Barcelona 5571)

AMNESTY INTERNATIONAL

Una monja catòlica, sor Angèlica, ha decidit fundar una emissora de televisió. Es justifica tot dient que en els programes convencionals tot és buit i no serveixen per formar ni fer pensar la gent. El seu propòsit és el de crear un mitjà de comunicació càlid i personal. Es tracta d'una nova experiència dins els mitjans de comunicació. En parlar dels continguts de la programació, sor Angèlica manifesta que es tractaran,

només, temes espirituals i socials, perquè no es pot imaginar Jesús barrejat en política.

En aquest nostre món, modern i tecnificat, sor Angèlica treballa per al cel. A veure si és possible que els moderns mitjans de comunicació serveixin per a potenciar les relacions entre els cristians.

Una monja catòlica compta amb una antena terrestre de disc per a la captació i transmissió per cable, via satèl·lit d'ones hertzianes, cosa que li permet difondre els seus propis programes de televisió, fonamentats en la Paraula de Déu.

Després de caminar per un terreny enfangat —resultats de l'hivern— dels turons que dominen Birmingham, la mare Angèlica, d'aspecte querubínic, es detura davant d'una plataforma de formigó i anuncia: "La posarem aquí. Les dones acostumen a il·lusionar-se quan estrenen un vestit; a mi m'il·lusiona aquesta antena via satèl·lit".

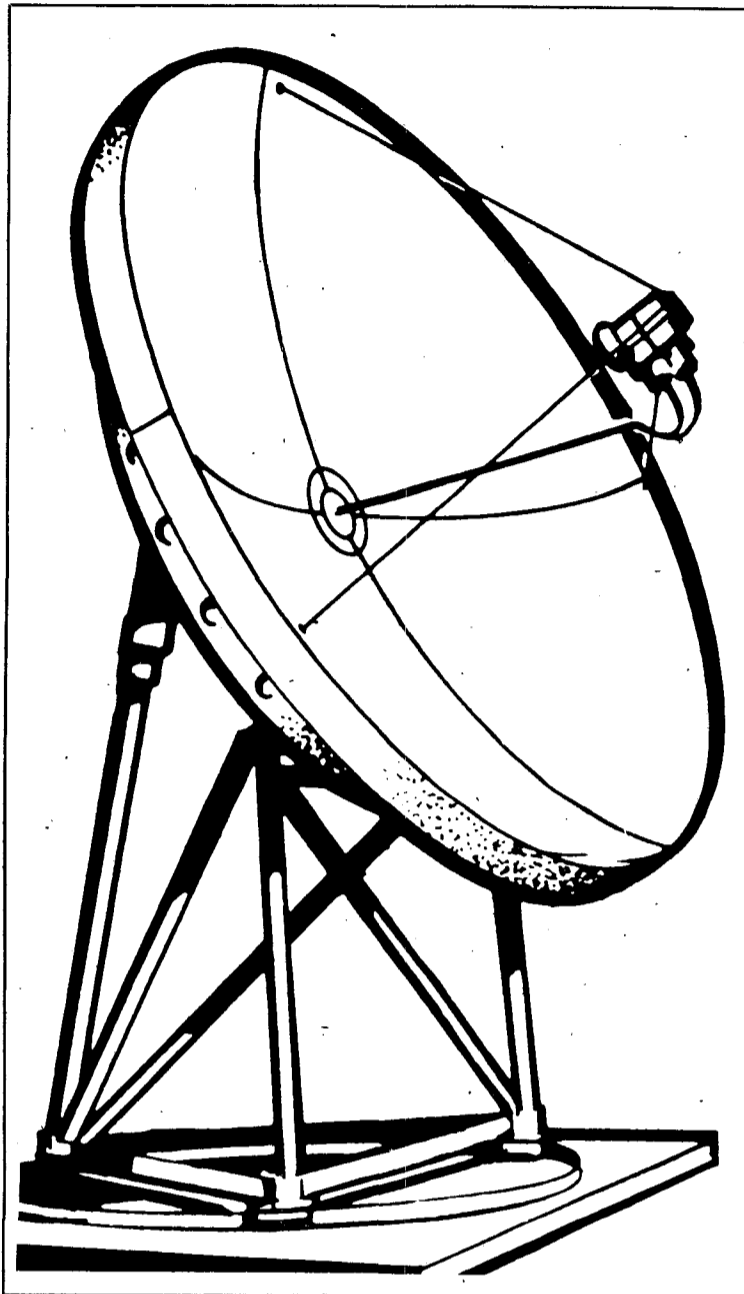
En el diminut monestir franciscà de Nostra Senyora dels Angels, hi ha una gran plataforma de formigó:

Mentrestant, a fora, belen les ovelles i pasturen felices damunt l'herba. La inalterable rutina del camp guarda simetria amb l'eclesial serenitat.

Amb la mare Angèlica de superiora, la vida del monestir no pot ésser rutina inalterable sinó afanyós dinamisme: en aquests moments, dos camions carregats amb una antena de disc de deu metres de diàmetre estan en camí. Serà utilitzada per a retransmetre per televisió, via satèl·lit.

Qui no coneix la monja que escrivia i cantava les seves pròpies cançons, o aquella que sabia pilotar un avió? Bé, doncs heus ací "la monja de les ones".

Quan la mare Angèlica féu els seus vots, l'any 1944, no podia ni somniar que arribaria a convertir-se en l'"Apòstol de les Ones". A la clausura de Canton (Estat d'Ohio), pregava i vivia amb extraordinària austeritat. No obstant, ara emet a través de la seva pròpia cadena. El quatre d'agost, la "Xarxa de Televisió per a (difondre) la Paraula Eterna" (Eternal Word Network) va començar a retransmetre la veu de Déu, servint-se de l'avenç en les telecomunicacions que suposen

els satèl·lits artificials.

En una època en la qual abunden els interpretats de la Bíblia que enlluernen el poble nord-americà amb sermons apocalíptics i exhortacions polítiques, la televisió catòlica és un contrast. Així i tot, la mare Angèlica no para en el seu engatjament: ja ha aconseguit permís oficial per emetre programes de televisió.

Temes espirituals

Per arrodonir tan insòlit assoliment, mai obtingut per un orde monàstic, la mare Angèlica ha descartat

tarà temes espirituals i socials; no puc imaginar-me Jesucrist fent política".

Confiant en la Providència, ella i les seves onze monges de Nostra Senyora dels Angels ja han fet miracles amb el seu insegur pressupost. Durant més de dos anys han produït els seus propis programes de televisió (començaren en una emissora de Birmingham), presenciats al llarg i ample del país a través de la "Cadena Cristiana" amb base a Virgínia.

En un dels molts anexes que la mare Angèlica ha fet construir pel monestir des que va fundar-lo, fa vint anys, està instal·lat l'estudi. L'equip és de professionals. El seu disseny recorda el confortable saló d'una devota llar catòlica: uns retrats, de Jesús i del Papa, en lloc preferent; una catifa oriental damunt el parquet... Dues cambres Hitachi SK 96 són a punt per a les preses.

També compta amb un centre mòbil de control per a recórrer l'estudi amb les cambres; és de tanta qualitat com el de qualsevol emissora local. Cinc especialistes, amb plena dedicació, manegen i preparen els programes. No és, sens dubte, una tasca senzilla.

Una televisió diferent

La programació de "La Paraula Eterna", que serà oferta gratuïtament a les xar-

senzillesa i cordialitat, són puntejades d'un fi humor d'anècdotes personals, perquè... "Aquest món no és un lloc fàcil per a viure-hi; la vida és una ajuda confortant QUE CAL VIURE I FER VIURE", ens diu.

En un principi, la mare Angèlica està quatre hores per l'aire, de les quals dedica mitja als nens; dues a música religiosa y notícies mitja a la seva actuació personal, i serà televisada una missa. A més, està gestionant amb una companyia italiana la possibilitat d'incloure les audiències setmanals de Sant Pare: "Ja sé que canviarem el món, però esperem que molts canviïn de vida escollint el camí recte".

Que el Cel ens ajudi!

Tot això costa molts diners. L'any passat, la "Xarxa de TV per a la Paraula Eterna" era una empresa sense ànims de lucre el president de la qual és el senyor William Steltmeier (advocat de Nashville de molt prestigi), ha gastat 1,7 milions de dòlars —precedents en la seva major part de petits donatius, enviats per catòlics DE TOT EL MÓN—. Els espais de temps d'utilit-

Per difondre el missatge evangèlic

Una monja funda una

qual-sevol temporalitat en les seves emissions, i ho explica així: "La nostra cadena únicament trac-

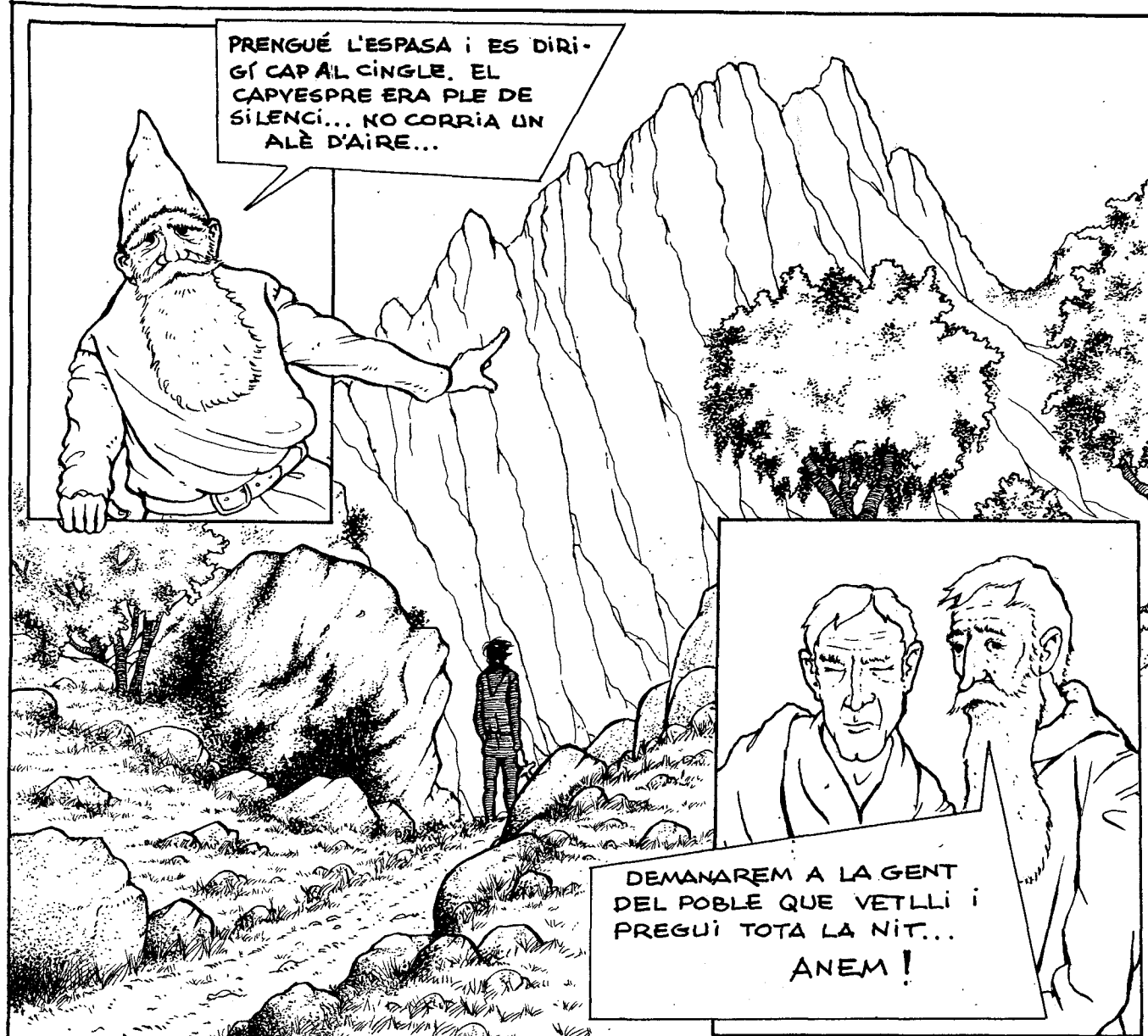
tes que emeten per cable, és dirigida a un públic cristià i ecumènic. "Quan hom mira la televisió, diu la mare Angèlica, veu que en ella tot és buidor", i afegeix: "...resulta freda, descarnada i impersonal. Per això farem que la nostra sigui càlida i personal".

Certament les seves xerrades són càlides i directes (enregistrades en cintes). A l'abast de tothom per la seva

zació d'un satèl·lit artificial suposen un 60.000 dòlars mensuals, als quals cal afegir-hi, per altres conceptes, no pas menys d'un milió mig de dòlars de despeses l'any. Ni el senyor Steltmeier ni la mare Angèlica poden saber d'on arribaran els recursos necessaris, per la seva confiança en l'èxit no té límits, com en dona testimoni l'advocat, Robert Corazzini, que s'ocupa de la documentació legal: "Es agosarà dament emprenedora", diu

"Estava compromesa en diverses activitats relacionades amb les comunicacions, ara, amb absoluta confiança n'emprèn una altra, segura de dur-la a bon terme".

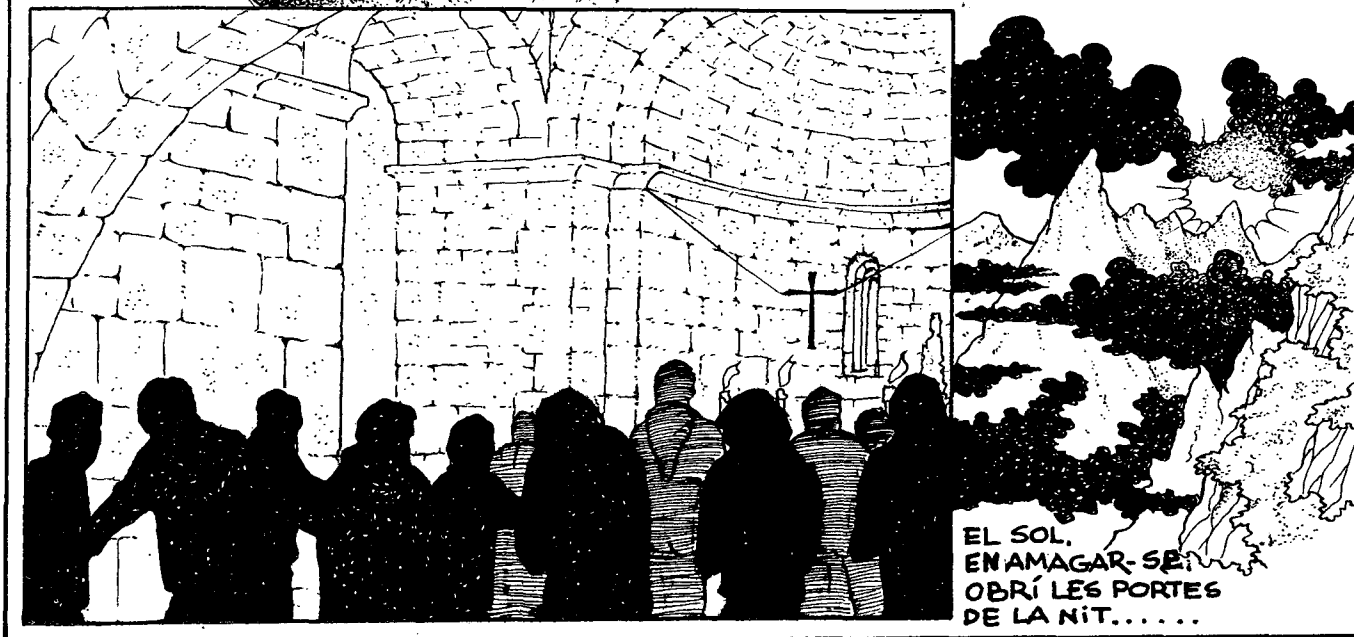
El drac d'Oix

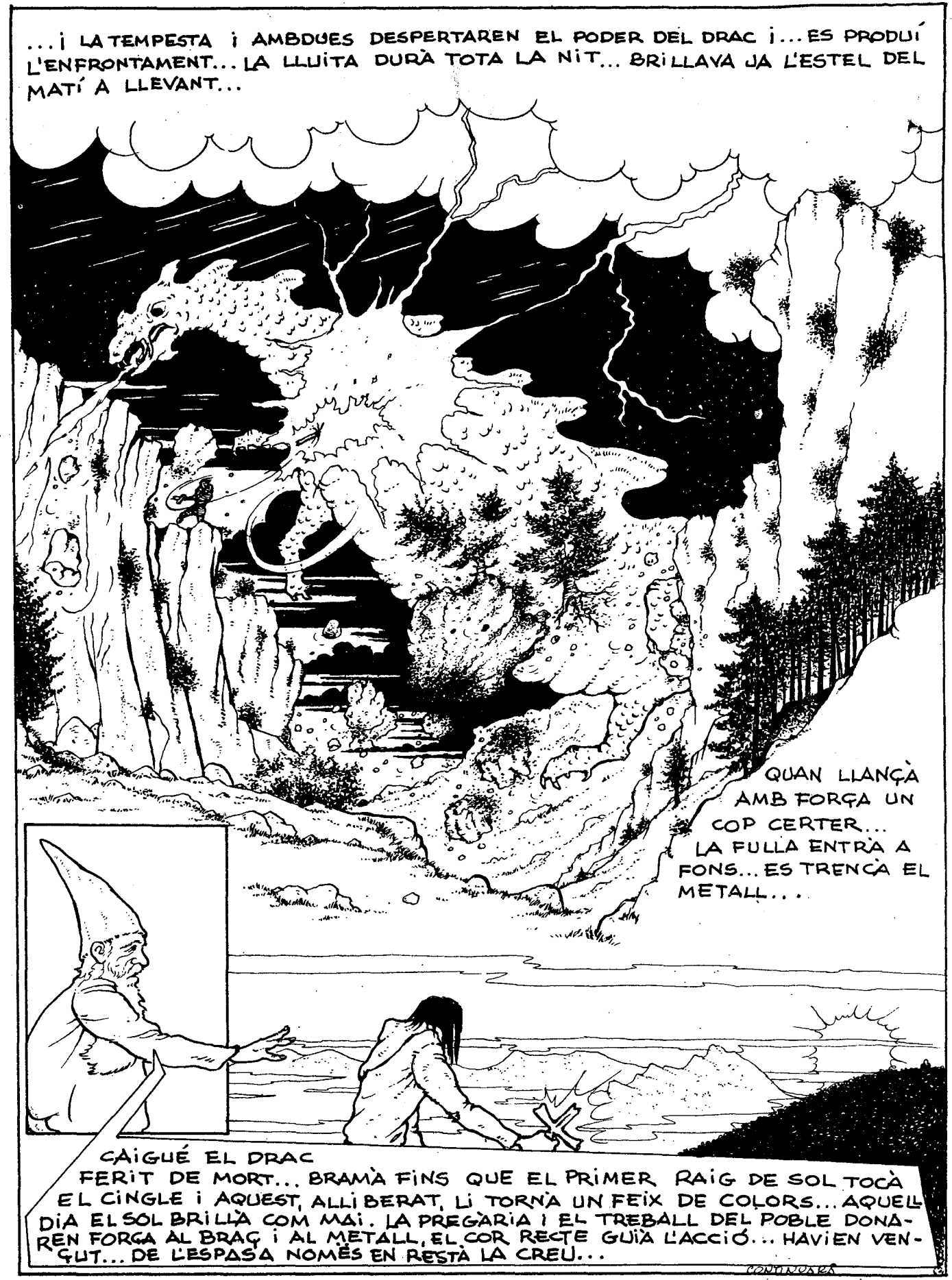
PRENGUÉ L'ESPASA I ES DIRIGÍ CAP AL CINGLE. EL CAPYESPRE ERA PLE DE SILENCI... NO CORRIA UN ALÈ D'AIRE...

DEMANAREM A LA GENT DEL POBLE QUE VETLLI I PREGUI TOTA LA NIT... ANEM!

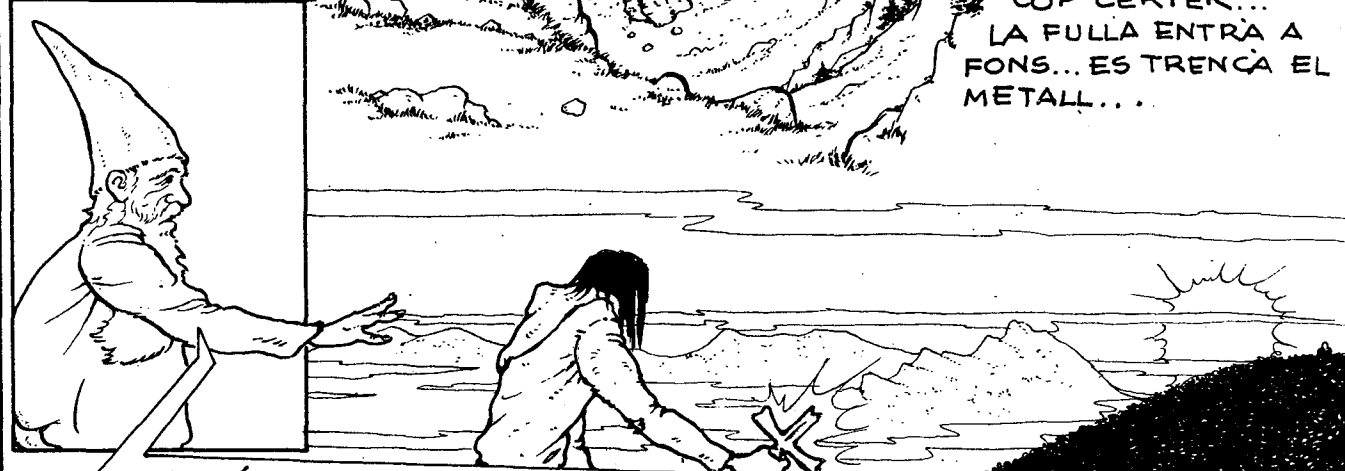

EL SOL, ENAMAGAR-SE OBRÍ LES PORTES DE LA NIT.....

...I LA TEMPESTA I AMB DUES DESPERTAREN EL PODER DEL DRAC I... ES PRODUI L'ENFRONTAMENT... LA LLUITA DURA TOTA LA NIT... BRILLAVA JA L'ESTEL DEL MATÍ A LLEVANT...

QUAN LLANÇA AMB FORÇA UN COP CERTER... LA FULLA ENTRA A FONS... ES TRENCÀ EL METALL...

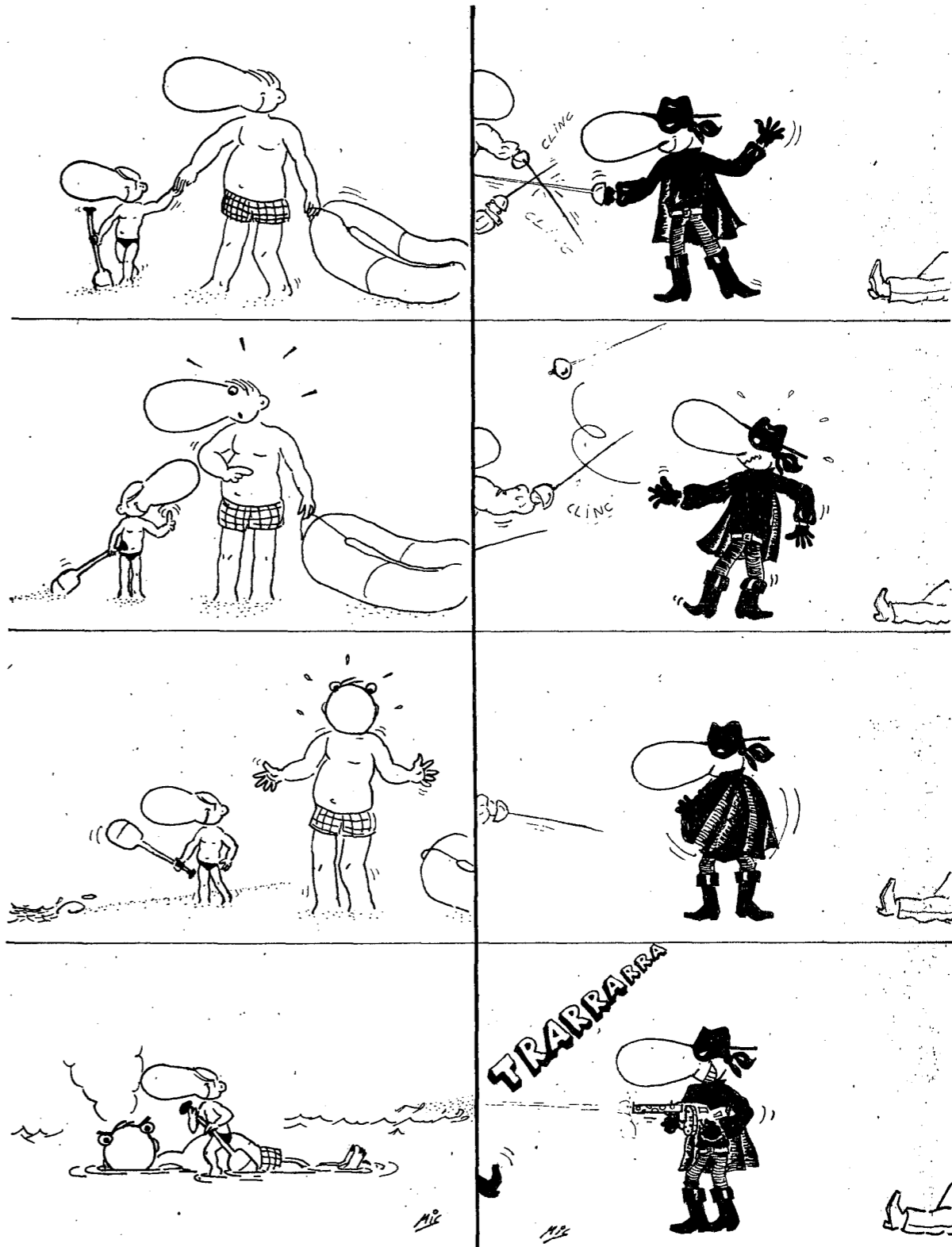

CAIGUÉ EL DRAC FERIT DE MORT... BRAMÀ FINS QUE EL PRIMER RAIG DE SOL TOCÀ EL CINGLE I AQUEST, ALLIBERAT, LI TORNA UN FEIX DE COLORS... AQUELL DIA EL SOL BRILLA COM MAI. LA PREGARIA I EL TREBALL DEL POBLE DONAREN FORÇA AL BRAC I AL METALL, EL COR RECTE GUIA L'ACCIÓ... HAVIEN VENÇUT... DE L'ESPASA NOMÉS EN RESTÀ LA CREU...

Cobi Menéndez

Els ninots d'en Mic

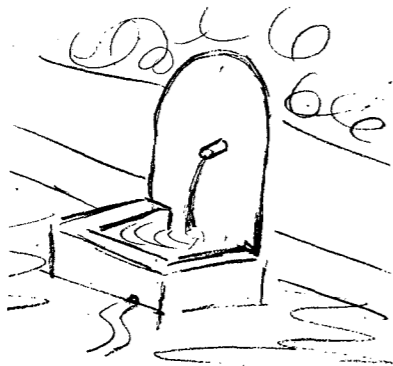
Les històries de l'avi Pep

La font del bassiol

És un fontinyol amagat en el racó més ombrívol del bosc. Diria que gairebé no el deu saber ningú. Si de cas, algun caçador furtiu, que busca els abeuradors per esperar-hi la caça. Vosaltres, no el cerqués-siu pas, que tampoc no el trobaríeu.

És una font petita, tan petita, que ni tan sols té rajolí. L'aigua hi cau de gota en gota; la recull un minúscul bassiol, i la sobrerera s'escola rostral avall per un reguerol gairebé invisible enmig de la brolla.

És un lloc de meravella, encisador. Una alzina centenària, amb unes llargues penjarolles de blanca ridorta i d'heura verda, li fa de cobricel. Té per catifa una molsa fina, molt fina, i un herbei verdós, sembrat de menudes margaridoies i enriquit amb els dolços robins d'unes maduixes boscanes. L'envolten un espès bardissar i unes mates d'esprimatxats avellaners, de brucs i de gines-ta florida. Cada nit les lluernes del bosc van a fer-li companyia. La lluna clara i els estels titil-lants baixen a emmirallar-se en el seu límpid bassiol. Vet-llen el seu son els cants melo-diosos del rossinyol. I, a la primera claror de l'albada, la desperten el parrupar de la tór-tora, l'escataineig baladrer de la perdiu, el xiulet estrident de la merla i la xerradissa dels pardals.

Quan ja tot el món es deixonda, veuríeu que, poc a poc, silenciosament, i espiant per totes bandes, hi van a beure, a mirar-s'hi i a agençar els seus plomatges multicolors —presumptes que són— el gaig cridaner, el tudó desconfiat, la pastorella cendrosa i saltironera, el rupit de pit roig, la cadenera refiladora i tota altra mena d'ocells. I encara, si estàveu prou atents i gairebé immòbils, podríeu veure com s'hi encaminen, molt recelosos, el conill juganer, la mustela tafanera, la fagina de pell estimada, la gui-

neu terror dels galliners, el gat mesquer afollador de nius i llodrigueres, i tot saltant, saltant d'arbre en arbre i de branca en branca, l'acròbata esquí-rol.

Però, ai las! Veuríeu també que la pau d'aquell plàcid tocom no dura pas massa. Allà, a dos trets de pedra, amagat enmig de l'herbassar, hi ha un ocellot que s'està corsecant de gelosia. És el pobre corb, negre com el carbó i més lleig que el pecat. Tota l'estona, d'esquitllentes, ha anat contemplat la desfilada dels ocells i el petit bassiol, mirall clar de la formosor del seu polícrom plomatge. I, com que l'enveja és una mala consellera, colèric, dona una gran embranzida, volant fins a la font. En veure's tan repulsiu, es fica dins de l'aigua i la xarbo-teja fortament, fins que es torna tota tèrbola i fangosa. I aleshores, satisfet de la seva proesa, murmura:

—Si sóc malvist per la negror de les meves plomes, que els altres ocells no puguin veure tampoc ni enorgullir-se de la seva bellesa.

Pobre corb! No pensava que el bassiol no trigaria pas massa a aclarir-se; que l'ocellada podria tornar a emmirallar-s'hi molt aviat; i que ell continuaria negre com sempre, sense remei.

Jaume Vilageliu

LA FAMÍLIA MOIXÓ

Entreteniments

AMB LES INICIALS D'AQUESTES COSES PODEU FORMAR UN NOM DE NOIA.

PER ON PASSARÀ EL LLOP PER ANAR AL SEU CAU?

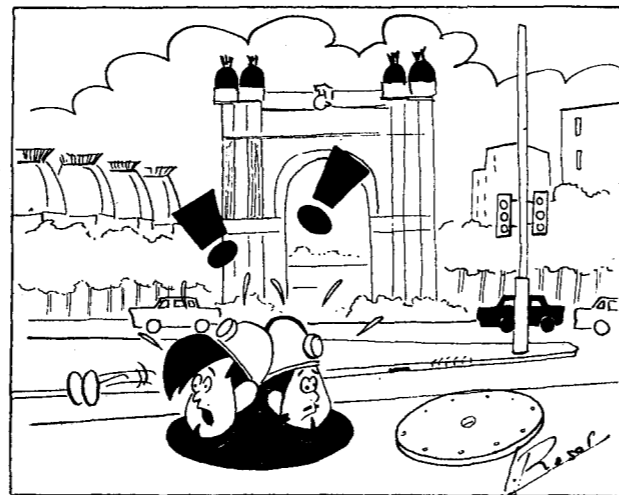
Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

Alliments frescos i naturals

En Joan i en Quim

Introducció a la Gramàtica

És a dir, si el nom que substitueixen és subjecte, el pronom també és subjecte; si és complement directe, el pronom també és complement directe, etc.

Exemples: *Maria llegeix.* Substitució per un pronom: *Ella llegeix.*

Maria cercarà la llibreta. Substitució de: *la llibreta.* *Maria la cercarà.* (*La*, complement directe.)

Maria llegirà un conte als seus pares. Substitució de: *als seus pares.* *Maria els llegirà un conte.* (*Els*, complement indirecte.) Substitució de: *un conte als seus pares*, o sia del complement directe i de l'indirecte: *Maria els el llegirà.* (*Els*, complement indirecte, i *el*, complement directe.)

Joan té un llibre a l'armari. Substitució de: *a l'armari*, determinació circumstancial: *Joan hi té un llibre.* (*Hi*, determinació circumstancial.) Substitució de: *un llibre*, complement directe, i *a l'armari*, deter-

minació circumstancial: *Joan l'hi té.* (*L'*, complement directe; *hi*, determinació circumstancial.)

A vegades es poden combinar tres pronoms. Exemple: *Ens han posat el llibre al calaix.* *Ens*, vol dir a nosaltres i és complement indirecte. Substitució de: *el llibre.* *Ens l'han posat al calaix.* Substitució de: *calaix.* *Ens l'hi han posat.*

Altres exemples: *Porta la llibreta a la mare.* Substitució: *Porta-la-hi.* *Donarem això a les nenes.* Substitució: *Els ho donarem.* *Vàrem portar els llibres als nens.* Substitució: *Vàrem portar-los-els.* *Tornarem els vestits a l'armari.* Substitució: *Els hi tornarem.* *La bona vídua cosia un vestit per a les seves filles.* Substitució: *Els el cosia.* *Havia posat el vi a la bóta.* Substitució: *L'hi havia posat.*

ANYU

61

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Els "eixerits" escriuen...

en pepet elefantet

"Hola Eixerit!, (em diu l'Eulàlia Janer), sóc de Barcelona, i llegeixo molt l'Eixerit. M'agrada molt. Me'l porta sempre la tieta de la meua mare que, cada setmana, compra CATALUNYA CRISTIANA."

Més endavant l'Eulàlia, com també la Montserrat l'altre dia, es dol que s'hagin acabat les historietes de la germana Neus "super-sister".

Em sembla que el Sr. Director no em renyarà si us descobreixo un secret: Us puc avançar que En Picanyol prepara unes historietes molt divertides. Eulàlia, així que pugui, t'escriuré.

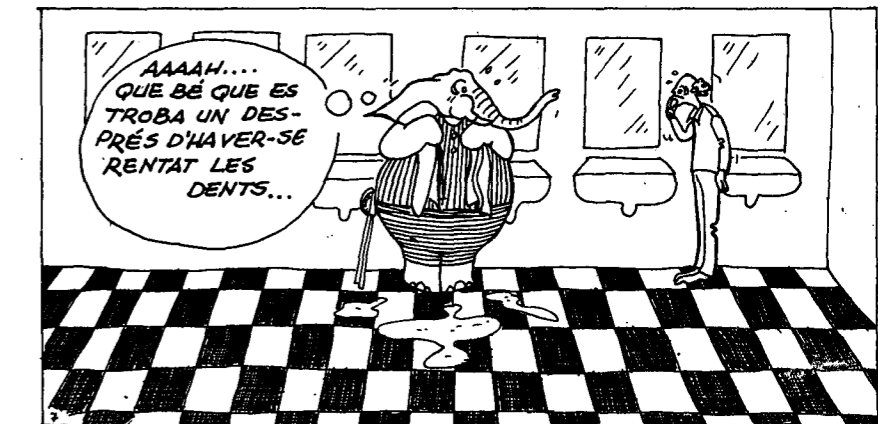
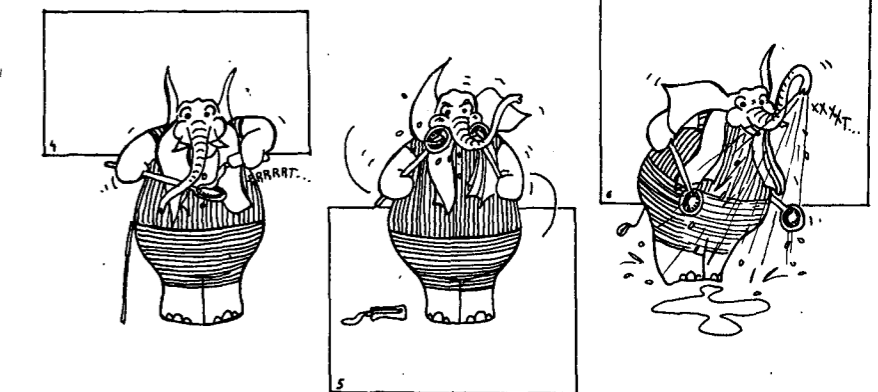
"Hola Eixerit!, (m'escriu la Maria Tena de l'Hospitalet de Llobregat), com et van les vacances? Ja saps que vareig treure bones notes? I tu?" (Home, què vols que et digui, Maria; mira, deu n'hi do. Aquest any ni la teua mare, ni la meua podran fer melmelada de carabassa.)

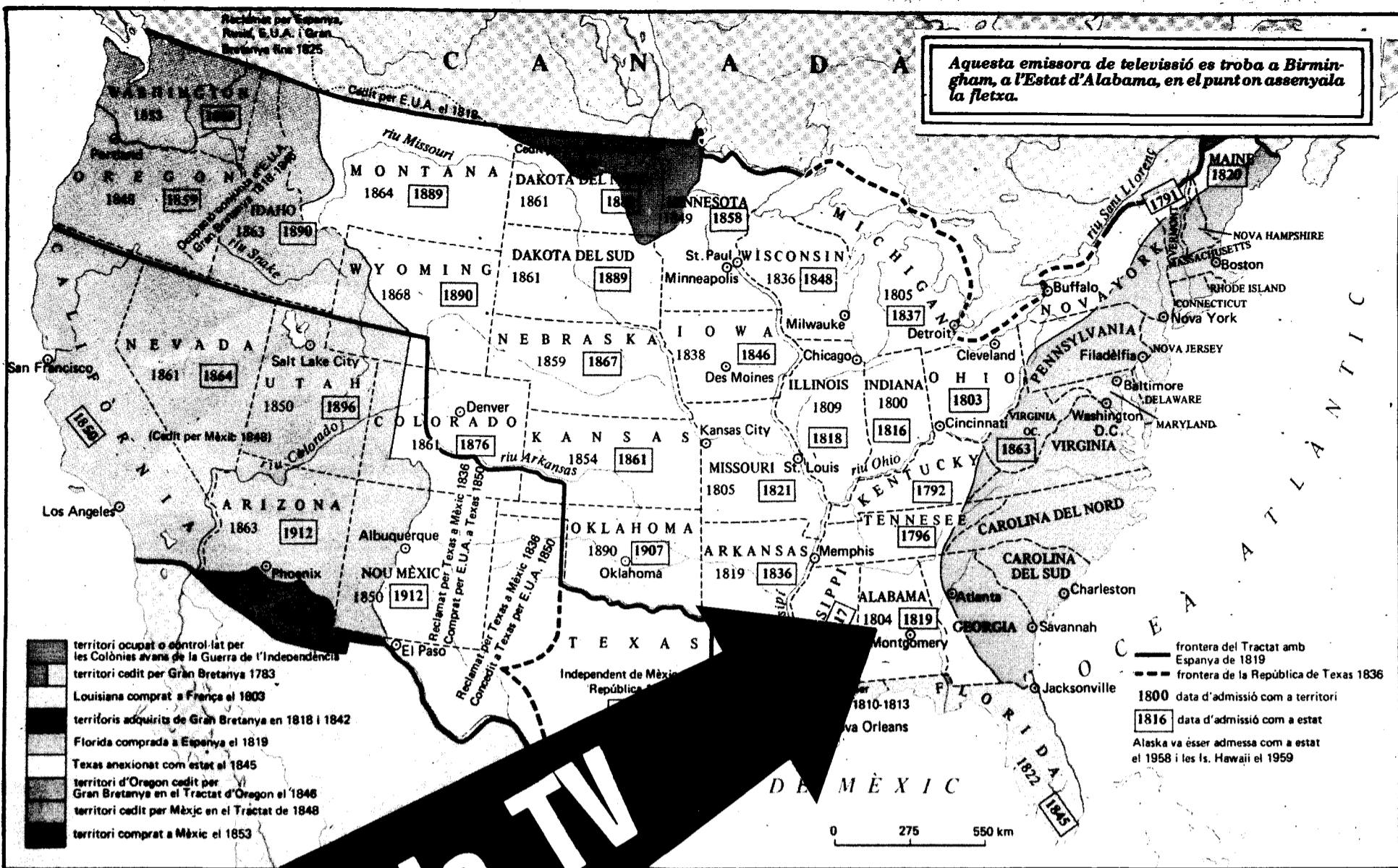
"Aniré de vacances a Vallserat i a Montserrat. Després, tornarem a l'escola, ens trobarem amb els amics de l'any passat, en farem de nous, i esperarem, amb emoció, conèixer el mestre que tindrem, i veure si ens agrada. A mi, fins ara, tots m'han agradat; encara que uns més que altres. És natural això, oi? Aquest curs passat, un mestre em va fer estimar la poesia, i, ara, te n'escric una:

EL NEN EIXERIT
Aquest nen és eixerit,
pot llegir aquesta revista,
a veure si li agrada
perquè ell té bona vista.

Molt bé, Maria. Adéu. Fins sempre.

L'EIXERIT

emissora de TV

Als braços de la Providència

Actualment, cinc monges treballen les quatre rotatives que hi ha al taller, del qual en surten 60.000 impresos (entre opúscles, fullets, compendis, etc.) al mes, que donen la volta al món, ja que la mare Angèlica té admiradors per tot arreu. Un cartell a la porta del taller, resumeix la seva filosofia de confiança en l'oració: (El treball és oració quan l'afany de l'home està

que li fou lliurada la rotativa, un desconegut va donar 10.000 dòlars a les religioses. "És increïble, però aquestes coses ens passen molt sovint", diu candorosament aquesta esposa de Crist.

posat en servir Déu). "Si pregar i treballar tenen una mateixa arrel i un mateix destí: en Déu i per Déu, no importa el resultat".

Fe cega

Sor Angèlica i la resta de religioses del seu convent, tenen una fe cega en el missatge de Crist. D'aquí ve el seu interès perquè aquest assoleixi una difusió al màxim d'amplitud. És per això, també, que no dubten a utilitzar els moderns mitjans de

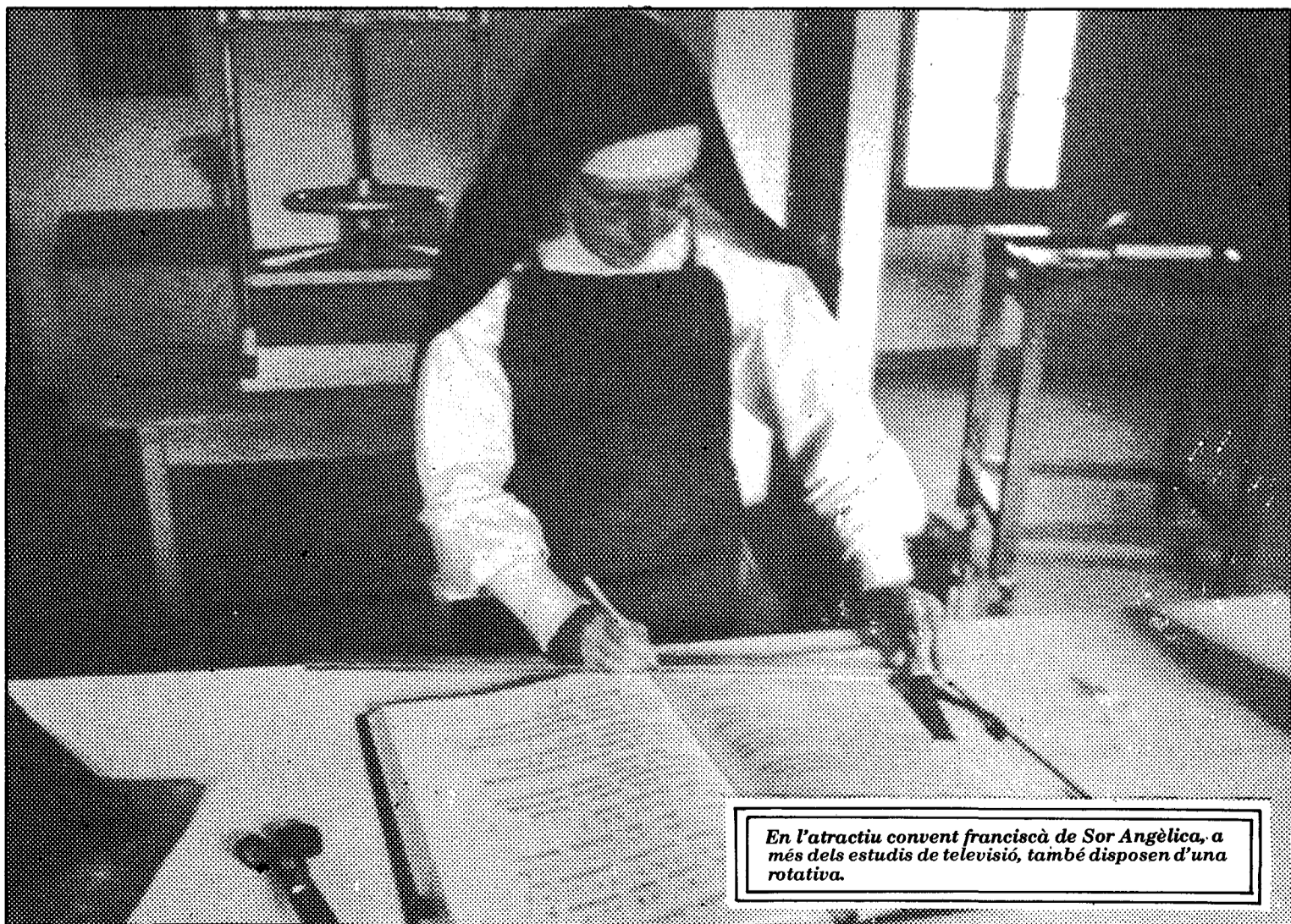
comunicació de masses, o "mass-mèdia", per a difondre el missatge de l'amor i de la veritat.

Els telespectadors de l'Estat d'Alabama (Estats Units), saben que tenen connexió oberta amb el cel, cada dia, en polsar el botó dels seus receptors. Saben perfectament que en aquestes emissions religioses tot és al servei de la veritat i que no hi ha cap mediatització comercial, com succeeix en la majoria dels casos.

Fe i Esperança

La principal característica del caràcter de la mare Angèlica és el seu irreprimible optimisme. Fa anys, quan era una jove monja a Ohio, un dia, relliscà i es va ferir seriósament a l'esquena: "Vaig pregar al Senyor, i vaig dir-li que si em permetia tornar a caminar fundaria un monestir a qualsevol lloc del Sud". Arribada a Alabama, l'any 1961, va construir "Nostra Senyora dels Àngels" sobre un solar pedregós a la zona muntanyenca de Shades Crest. Les monges formaven un grup poc corrent. Per exemple, una havia estat secretària executiva de la Chrysler; una altra era la mateixa mare de la mare Angèlica (de manera que la mare deia "mare" a la seva filla, i la filla "germana" a la seva mare).

L'any 1966, després de quasi vint anys de clausura, la mare Angèlica va decidir instal·lar la seva pròpia impremta. Una nova intervenció de la Providència: el dia

En l'atractiu convent franciscà de Sor Angèlica, a més dels estudis de televisió, també disposen d'una rotativa.

Sant Esteve d'Ordal, una experiència pilot al Penedès

Una parròquia usa l'energia solar

La parròquia de Sant Esteve d'Ordal i el Cenacle (residència per a ancians) ja tenen instal·lades vint-i-quatre plaques solars, a tall d'experiment, per obtenir aigua calenta i calefacció a ambdós edificis.

"Va perfectament bé —ens digué el senyor rector, mossèn Josep Reventós—, i amb molt poca aigua calenta en tenim prou, car n'hi hem d'afegir força de freda".

La parròquia de Sant Esteve d'Ordal es troba dintre el poble de Subirats, i es té notícia de la seva existència des del 1059. Quant al Cenacle, es tracta d'un edifici de planta baixa destinat a residència per a dotze avis —d'aquí ve el nom de Cenacle— d'un sector del Penedès. La idea del Cenacle nasqué davant la necessitat d'in-

ternar avis. Com que no es volia que aquests entressin en una institució d'aquelles en que es tornen números, més que en persones i on el clima familiar brilla sovint per la seva absència, per això es pensà en una petita residència de tipus familiar. Al front d'aquesta iniciativa, s'hi posà un matrimoni eficient que ho tirà endavant. El que més es tingué en compte fou que hi hagués un veritable esperit de família. I es començà l'obra sense tenir ni cinc, però confiant en la Providència. El poble ho ha vist amb bons ulls i s'ho han fet cosa seva; per això, als avis, no els

manquen mai els productors de la terra.

La idea vingué d'Israel

"Propiament ja teníem muntada la calefacció —continuà el rector de Sant Esteve d'Ordal— a base de llenya. Amb tot, vingué el senyor Vilaseca i ens parlà de la possibilitat d'instal·lar uns plafons de captar l'energia solar. Hi vaig estar d'acord, car havia anat a Jerusalem i havia vist que allà cada casa té un plafó d'energia solar, com aquí quasi cada casa té una antena de televisió. Aquella idea de l'energia solar em

quedà a dintre i per això, quan el senyor Vilaseca m'ho proposà, ho vaig acceptar. Cert que a les cases de Jerusalem hi ha poques plaques car hi ha moltes hores de sol. Amb tot, aquí també en fa de sol, encara que hi hagi dies de núvols. Posant més plaques, això s'arregla".

Segons ens digué el senyor rector, l'aigua surt a vuitanta graus i per això s'ha de barrejar amb aigua freda. Els dies que no fa sol, hi ha uns dipòsits —un per als radiadors i l'altre per a l'aigua calenta— que mantenen durant vuit dies l'aigua calenta. Amb un dia que

faci sol s'escalfen prou els mil litres que es necessiten.

El senyor Vilaseca, enginyer industrial, ens digué que amb tres anys ja s'amortitzen els plafons. A més, es veu que l'Estat dona una subvenció per metre quadrat de plafó instal·lat.

Sant Esteve d'Ordal ha estat el pioner de la calefacció solar al Penedès, però molts altres ja s'interessen per instal·lar-ho. Per alguna cosa el sol surt per a tothom...

Josep Maria Pàmies

A la foto hom pot veure els plafons d'energia solar sobre el Cenacle, així com l'església i la rectoria.

La Seu d'Urgell

VI Festival de Música Brudieu

Joan Brudieu comença ja a ésser un nom familiar a la Seu d'Urgell. Ultra donar nom al passegi més important de la ciutat i a l'institut de BUP, la seva popularitat ha estat abonada pels ja tradicionals "Festivals de música Brudieu", que enguany han celebrat la seva sisena edició. Brudieu fou mestre de capella de la catedral d'Urgell en la segona meitat del segle XVI i és autor d'una col·lecció de madrigals, dels Goigs de Nostra Dona i d'una missa de rèquiem. Entre els madrigals cal subratllar que posà música a dos poemes d'Ausiàs Marc. Si, en la història de l'art, l'edat mitjana dona a conèixer la Seu d'Urgell per la seva catedral, el Renaixement té una figura exímia en el mestre de capella de la seva catedral. La seva polifonia religiosa i profana és coneguda en els millors ambients musicals.

La sisena edició dels festivals Brudieu ha tingut el suport econòmic de la Generalitat i de l'Ajuntament de la Ciutat. Als actes organitzats hi ha assistit força públic, unes tres-centes persones, la majoria d'elles són professors i estudiants que estuïegen a la comarca. El programa era el següent:

Nomenaments

El Sr. Bisbe ha signat aquests nomenaments per al servei de la diòcesi:

Mossèn Antoni Tort, rector d'Isona.

Mossèn Francesc Portella, rector de Ribera de Cardós.

Mossèn Joan Dies, rector de Llavorsí.

Mossèn Lluís Farré, responsable de Sant Julià de Lòria.

En el traspàs del doctor Llorenç Castells

Apòstol de la Mare de Déu de la Mercè

La magnificència amb què s'ha revestit la basílica de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de Barcelona, les festes de la qual celebra la Ciutat amb tant d'esplendor, es deu a l'entusiasme i empenta del que n'ha estat més de vint-i-cinc anys rector i custodi insigne del santuari.

Després dels fets revolucionaris del 1936 la Basílica va restar molt malparada. Se'n va començar la restauració sota els impulsos dels rectors Barone, Salvans i Geli, però la tasca era llarga i complicada; a més a més, calia cercar mitjans econòmics per a refer tanta malvestat.

El doctor Castells i Pujol, es proposà de continuar i acabar la restauració total del temple, i certament podem dir que amb el seu coratge ho va aconseguir. Amb pocs mitjans i sense que la situació urbana de la basílica avui afavoreixi l'assistència dels devots de la Mercè, a poc a poc, va aconseguir d'interessar corporacions, entitats i particulars que li varen donar suport per a la tasca que es proposava. Però aquesta no s'adreçava únicament a la restauració material del temple, sinó també de la devoció mercedària i de les seves conseqüències apostòliques.

Un aspecte extern va indicar ja als barcelonins que la restauració era una realitat amb la col·locació de l'escultura de la Mare de Déu al damunt de la cúpula, de les mateixes mides que la que van aterrar els revolucionaris, deguda a l'artista Oslé. El doctor Castells comptà amb

la col·laboració de l'insigne pintor Josep Obiols, el qual decorà la volta del presbiteri amb les pintures de santa Eulàlia i sant Pere Nolasc, així com les quatre petxines de la cúpula central amb les figures de Jaume I, sant Ramon de Penyafort, Ramon de Plegamans, pròcer català, i Berenguer de Palou, bisbe de Barcelona. Es decoraren murs i voltes, i es tingué cura així mateix de l'atri de l'església i de la façana de Sant Miquel, així com del presbiteri, amb la col·locació d'uns àngels i l'escut de Barcelona. Les obres de bellesa artística més sobresortint foren executades al cambri: primer, amb la construcció del tron, fet per l'orfebre Oriol Sunyer quant al metall de plata i amb incrustacions de marqueteria per l'artista Mora; després, amb els mosaics, dibuixats per Obiols i executats per l'Escola Massana.

Totes aquestes obres, que varen representar unes grans despeses, varen ser cobertes amb subvencions oficials i amb la contribució dels fidels, que va ser molt important, a base d'almoines directament donades al doctor Castells.

Una segona actuació del doctor Castells fou la d'estimular la celebració dels aniversaris de les grans efemèrides de la Mercè: amb això aconseguí d'ampliar i divulgar la devoció mercedària. Se celebrà el 75è aniversari de la coronació de la imatge l'any 1963; i el 1968, el 750 aniversari de l'aparició de la Mare de Déu i fundació de l'orde de la Mercè,

així com el centenari de la proclamació canònica del seu patronatge sobre Barcelona.

El tercer aspecte de l'actuació del nostre doctor Llorenç, cal cercar-lo en la tasca portada a terme per la Germandat de la Mare de Déu de la Mercè, que es fundà el 1964 per indicació del bisbe Gregorio Modrego: integrada per un selecte grup de personalitats barcelonines, la Germandat, a part de procurar el foment de la devoció mariana, ha tingut cura de cercar els mitjans econòmics per a la restauració de la basílica; i seguint molt de prop les orientacions de l'esmentat bisbe, ha trobat el camí de l'actualització del missatge mercedari del segle XIII amb una obra que té cura dels marginats i delinqüents: l'Institut de Reinserció Social, que treballa activament en aquest difícil apostolat des de fa més de deu anys.

A grans trets aquestes són les actuacions del qui ara ha estat cridat a la Casa del Pare; després de l'apostolat, especialment de cara a la joventut, exercit a Sant Climent del Llobregat, a Mataró, a Esplugues, a les parròquies de Sant Eugeni i de les Corts, a Barcelona.

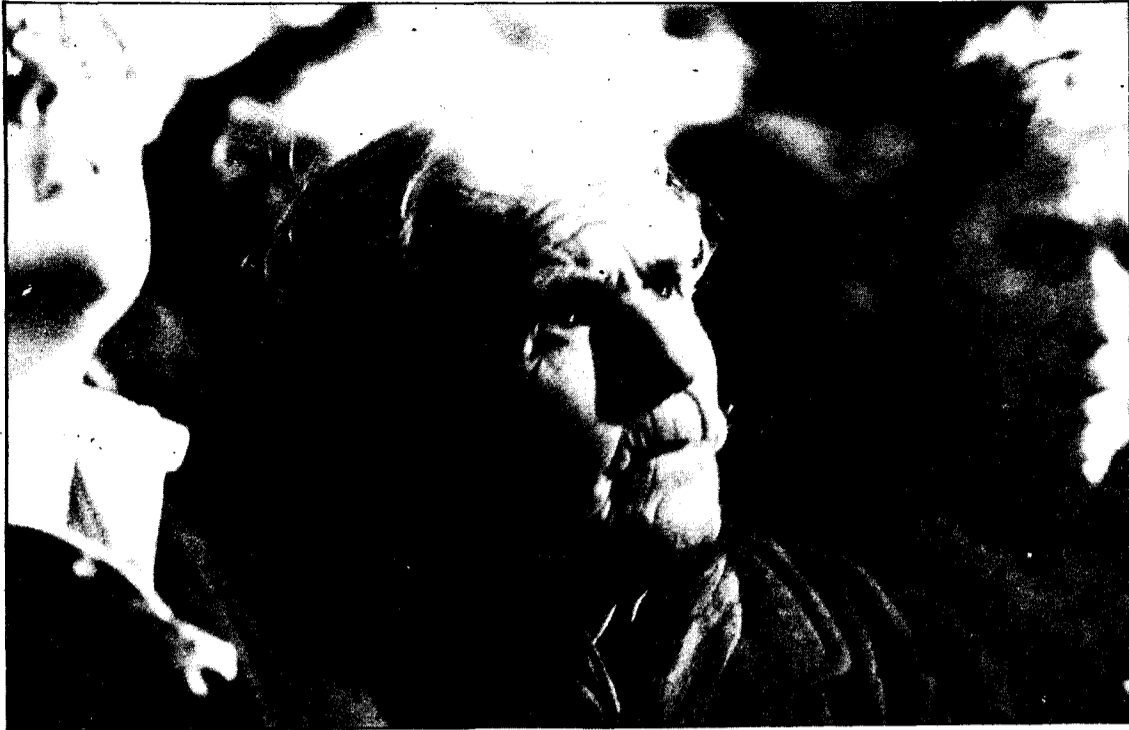
Que el Senyor vulgui premiar tants d'esforços que el doctor Castells esmerçà per a la major glòria de Déu i del culte a la Mare de Déu de la Mercè, i que nosaltres sapiguem seguir el seu exemple i entusiasme.

Frederic Udina i Martorell

INGEL, S.A.

Calefacció i aigua calenta sanitària per energia solar

C/. Sant Elies, 31-33, 5è. Tel. 209 07 17
Barcelona-6

Cal una política previsorà

Progressiu envelliment de la població

La tendència al progressiu envelliment de la població és un fet que es dona com a segur en el món occidental. Cal plantejar-se seriosament aquesta qüestió. A França s'ha publicat un llibre, "Les soins aux personnes âgées", del que n'és autor el ministre de Sanitat i de la Seguretat Social, M. Jacques Barrot, que aporta unes dades prou significatives.

Segons l'esmentat llibre, a França hi hauran més de vuit milions de persones amb més de 65 anys a partir de l'any 2000. També es fa esment que el nombre de persones amb més de 80 anys s'haurà doblat aquest any. Les xifres són ben eloqüents i parlen per elles mateixes. Cal tenir en compte que només una de cada quatre persones amb més de 80 anys, segons estudis que s'han realitzat recentment, es val per ella mateixa. Amb els

anys, les persones perdem bona part de la nostra autonomia, en augmentar la nostra dependència dels altres.

Davant dels problemes que pot suposar aquest increment de la població passiva a França pels voltants de l'any 2000, el ministre francès proposa en el seu llibre una sèrie de solucions. L'esperit de les mateixes es resumeix tot dient que allò més convenient és que les persones d'edat prossegueixin el màxim de temps possible en el seu lloc habitual de residència, tot desenvolupant les activitats de sempre. Les residències han de ser utilitzades només per les persones que no es puguin valdre per elles mateixes i estiguin totalment desassistides. Lògicament perquè això sigui possible caldrà potenciar intensament l'assistència als vells en la pròpia llar.

Paral·lelisme

Aquestes xifres que hem donat pertanyen a la realitat francesa. Això no obstant, a Espanya i a la resta dels països europeus la situació serà molt similar en un futur. Per aquesta raó, cal pensar en desenvolupar una política previsorà en aquest sentit. És important que els vellets se sentin útils i compresos per la resta dels membres de la societat.

Es llastimós que més de quaranta mil vells visquin sols en una ciutat com Madrid, segons denunciava fa uns dies el diari madrileny "Ya", o que a Barcelona moltes famílies hagin intentat portar els avis als hospitals en aquesta època de vacances perquè els feien nosa.

Tomàs Puntí

Elaborat per la Confederació catòlica de pares

Declaració de drets de la família

La Confederació Catòlica Nacional de Pares de Família està elaborant un avantprojecte de Declaració de Drets de la Família, que reculli temes relatius a l'educació, la protecció dels fills, les relacions inter-familiars, la telemàtica, l'avortament, la protecció familiar i la influència dels mitjans de comunicació, segons han informat fonts de l'esmentada organització.

Les mateixes fonts han assenyalat que es pretén que la declaració inclogui, com a primer i inel·ludible, el dret a la vida advocant per la urgent creació d'una llei que desenvolupi la Constitució, recollint aquest dret, i prohibint, explícitament l'avortament.

Altres aspectes que hauria de contemplar la declaració, serien els següents:

—Violència i terrorisme: són necessàries mesures més eficaces de protecció que tendeixin a garantir la se-

guretat física dels membres de la família.

—Llibertat d'ensenyament: Urgent elaboració d'una llei de finançament de l'ensenyança, que tingui com a destinatari l'ajuda de la família, a fi de fer possible en els nivells obligatoris la gratuïtat de tots els alumnes a centres estatal, com la garanteix la Constitució. D'aquesta manera, hi haurà centres gratuïts amb orientacions ideològiques diferents.

—Qualitat de l'ensenyança: Millor utilització dels increments de recursos que l'Estat obté anyalment. Potenciació de la lliure iniciativa social per a abaratir l'ensenyança i obtenir millor qualitat. El pare de família desitja que l'Estat compleixi el seu compromís que part dels increments dels impostos es dediqui a l'ensenyament. Si veu que aquest li resulta cada cop més car, se sentirà decebut.

Uganda

Més publicacions cristianes

Els editors cristians de l'Àfrica es comprometen a augmentar la producció de llibres per a l'home del carrer, segons recomana una de les resolucions del seminari de l'Associació Mundial per a la Comunicació Cristiana (WACC) celebrat recentment a Kampala, capital d'Uganda.

Hi participaren representants d'onze països: Egipte, Etiòpia, Madagascar, Zàmbia, Malawi, Sierra Leona, Libèria, Tanzània, Nigèria i Uganda. Durant dues setmanes, una vintena d'editors i gerents d'editorials, estudiaren llurs programes de treball per tal de trobar camins de millora i expansió.

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms.....

Adreça.....Població.....

D.P.....

Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º.....

Lloc.....Data.....

Signatura

Envieu aquesta butlleta a:

CATALUNYA CRISTIANA. València 244. Barna-7.

RENOVEU LA VOSTRA SUBSCRIPCIÓ ABANS DE L'1 D'OCTUBRE

Ja fa unes setmanes que la premsa ha augmentat el seu preu quaranta pessetes el diumenge. CATALUNYA CRISTIANA, que sempre s'ha regulat amb el preu de la premsa dominical, manté encara el preu antic de trenta pessetes. Però des del primer d'octubre ens veurem obligats a passar, també nosaltres, a les quaranta pessetes l'exemplar, per tant, a mil pessetes la subscripció semestral, i dues mil l'annual.

ADVERTIM, per tant, a tots els subscriptors l'oferta que els fem: renovar llur subscripció, des d'ara i abans de la data del primer d'octubre, al preu actual de mil cinc-centes pessetes, ni que els toqués de renovar-la més tard.

APROFITEU L'OFERTA de 500 pessetes de rebaixa SUBSCRIPCIÓ (nova o renovada) ABANS DE L'1 D'OCTUBRE

2.000 pessetes menys 500 (rebaixa) = 1.500 pessetes.

Turisme, més enllà de l'estiu

Monsenyor Suquía,
arquebisbe de
Compostela

“Televisió i premsa, al servei de la família”

Monseñor Angel Suquía Goicoechea, arquebisbe de Santiago de Compostela, diu en un article publicat a l'últim número de la revista “Palabra”: “L'escola, la premsa i la radiotelevisió, el medi ambient, han d'estar al servei de la família”.

Monsenyor Suquía diu també:

“Per molt estrany que sembli a la nostra societat, és dret i deure dels pares intervenir-hi, jutjar fins on i de quina manera incideixen en la tasca educativa, i introduir els fills amb amorosa sollicitud en l'ús prudent d'aquests agents.

“No és just que ara minimitzin la importància de les estructures socials i de les lleis els mateixos que, en d'altres ocasions, tendien i tendeixen a sobrevalorar-les... Es pot accentuar la primacia del compromís personal de cara a la dignificació del matrimoni i de la família cristiana, i s'ha de fer; però no es pot negar la convivència, ni molt menys la necessitat de lleis que estructurin atinadament l'àmbit de la vida familiar.

“Els polítics i legisladors elaboren les lleis d'acord amb la consciència de cadascú, però no sempre amb la consideració adient a dades objectives i immutables. Anem arribant a un relativisme moral radical i absolut que, en últim terme, atempta contra el bé comú. Cal afirmar, però, que les lleis civils només són justes quan responen a les exigències del bé comú; que el bé comú és inseparable de la llei moral; i que l'estabilitat del matrimoni és un dels valors fonamentals del bé comú de la societat.”

Tots hem pogut constatar que les instal·lacions turístiques, encara que siguin rendibles a l'estiu, sofreixen en d'altres estacions una infrautilització que condiciona substancialment la seva explotació i la seva gestió. Cal cobrir-ne les despeses, amortitzar-ne els actius, pagar-ne els impostos i obtenir-ne beneficis, tot en un curt període que és el que dura la temporada turística.

De la mateixa manera, les persones que atenen aquesta indústria — que són allò de més important que hi ha en ella — han de treballar amb gran activitat durant aquest temps d'aglomeració, tot romanent en oci i en atur — i potser sense contractes ni assegurances — els altres mesos, que es fan molt llargs.

Davant aquesta perspectiva, cal que ens plantejem amb realisme i amb profunditat la possibilitat d'una distribució més homogènia del corrent turístic. Aquesta tasca no és fàcil, atès que, a les dificultats pròpies d'alterar qualsevol tradició, se n'hi afegeixen d'altres pel fet de tractar-se d'una activitat que ateny l'oci i el plaer; el goig i el descans són viscuts sempre per a molts com aliens a tot plantejament reflexiu i crític i, en conseqüència, el defugen. Però val la pena d'intentar-ho.

Quins obstacles poden oposar-se a una repartició, més racional en el temps, del moviment turístic?

Evidentment trobem raons múltiples, variades i complexes per a aquesta oposició: laborals, administratives, de tipus educacional i familiar, geriàtric, etc...

N'hi ha una que, per atàvica i desapercebuda, ha contribuït força a impedir aquesta distribució harmònica del nomadisme de les vacances durant l'any. És una raó d'inèrcia conservadora que provoca la paradoxa que la nostra cultura, que ja és a les portes d'un nova era industrial, mercès a la informàtica i a l'automació, encara mantingui el ritme anacrònic de fer vacances només a l'estiu.

Els nostres avis sí que es veien condicionats pels mitjans de

transport a viatjar en unes èpoques concretes de l'any.

Calia esperar l'arribada del “bon temps”, calia que es fonguessin les neus i els gels, que s'obriessin els ports, etc., per emprendre els seus viatges de descans, de plaer i de curiositat. Però avui, amb els mitjans moderns i amb les xarxes de comunicació que ens permeten desplaçar-nos còmodament i en poques hores als llocs més allunyats, no es justifica la restricció de les vacances a l'època estival.

Per exemple, els turistes nòrdics haurien d'aprofitar els seus estius suaus per a romandre als seus mateixos països, que és quan s'hi està més bé; i en canvi, haurien de traslladar-se a les costes mediterrànies en el moment en què als seus llocs d'origen l'hivern és més rigorós. Trobarien aleshores aquestes costes no ja quasi tòrrides, sinó assolellades agradablement.

Cal potenciar de manera intel·ligent aquesta actualització dels viatges de turisme perquè vagin a l'hora amb la tecnologia moderna. Això comportarà, no solament un major rendiment de les instal·lacions turístiques i un millorament de les condicions de treball dels empleats del sector, sinó que també redundarà en una major gratificació humana.

Fidels a l'herència sagrada

PREGARIA DE SANT CIRIL, MORENT

“Senyor, Déu meu, que heu estès el cel i consolidat la terra passant de la inexistència a l'existència tot allò que existeix. Vós escolteu sempre els qui fan la vostra voluntat, temerosos i observants dels vostres preceptes. Escolteu la meua pregària.

— Guardeu en la fidelitat el ramat que, per voler vostre, presideix aquest vostre servidor, malgrat la seva ineptitud i indignitat.

— Manteniu-los ben units tots.

— Concediu al poble que Vós us elegíreu la gràcia de perseverar en la concòrdia de la vertadera fe, així com de fer-ne professió autèntica.

— Inspireu als seus cors la Paraula del vostre ensenyament.

— Que la vostra dreta poderosa governi els qui m'heu donat, tot cobrint-los amb la protecció de les vostres ales, per tal que lloïn i glorifiquin el vostre nom.”

COMENTARI DE JOAN PAU II A LA PRIMERA PETICIO

(Missatge als fidels txecoslovacs reunits a Velehrad per a una celebració a honor de sant Ciril i sant Metodi. 5 juliol 1981).

“La primera cosa que demana el vostre apòstol és aquesta: “**gardeu en la fidelitat el vostre ramat**”. Fou ell, en efecte, sant Ciril, qui transformà el vostre grup ètnic en ramat de Crist quan us féu el gran do de la STOVESTNOST (literatura). Gràcies a aquest do, els vostres avantpassats foren comptats entre “**les grans nacions que lloaven Déu en la llengua pròpia**”; més encara, havent estat aquesta llengua assumida per a l'ús litúrgic, les seves paraules foren destinades a ésser pronunciades per “bo-

ca de Crist” (sant Basili). Pregant sant Ciril, moribund, que el Senyor conservés en la fidelitat el seu ramat, implorava, també per a vosaltres, la fideïtat a aquesta gran herència nacional i cultural, que a les seves arrels és religiosa i cristiana.

Tant de bo que la celebració litúrgica — que gràcies a les disposicions del concili Vaticà II torneu a fer en la vostra llengua — us faci recordar sempre aquest gran do que vau rebre al punt mateix de la naixença de la vostra “stovestnost”, constituint-vos en nació cristiana, capaç de comunicar-se amb el seu Déu en la llengua pròpia.” (L'O.R. 6/8/81).

Si la malícia dels temps, la incomprensió dels homes i els maquiavelismes polítics, subjugadors de pobles, ens han fet difícil i àdhuc perillós, a voltes, durant llargues dècades — no quatre, moltes més — la professió externa de fidelitat a la nostra entitat nacional i cultural, també religiosa i cristiana, obligant-nos a l'alimentació clandestina de la flama sagrada, ara això ja s'ha acabat. Ara és l'hora d'aixecar bandera desplegada en una **JORNADA DE FIDELITAT A LA NOSTRA IDENTITAT**, vista i viscuda en cristià per tots els qui sentim la joia i la glòria — no vull dir l'orgull — de ser catalans i cristians, que vol dir herois dues vegades, segons cantaven a ple pulmó aquells admirables joves de la F.J.C. de C.

Catalunya està necessitada de molts cors que l'estimin segons Déu i de molts braços que s'elevin al cel pregant el Senyor per ella. Pels catòlics catalans, **L'11 de setembre** hauria d'ésser substancialment “**diada de pregàries per Catalunya**”. Que vinguin després els homenatges a les figures símbols i a tots els qui tenen mèrits contrets i reconeguts en alimentar la flama de la fidelitat a la **Catalunya de sempre**. Hi serem, com els qui més, a primera fila. Paral·lelament adobarem i regarem l'arrel religiosa i cristiana de l'arbre de la Pàtria. Si no, a la llarga, esdevindria aixerreït i estèril.

Vicenç Nolla

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i rellançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24
EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom i Cognoms.....
Carrer..... N.º..... Pis.....
Telf..... Població.....

Els prego que em subscriuïu al diari “AVUI” a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona

Trimestral 2.229 ptes.	Trimestral 2.074 ptes.
Semestral 4.458 ptes.	Semestral 4.148 ptes.
Anual 8.916 ptes.	Anual 8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
Barcelona-7

Calendari

Diumenge, 23 d'agost: XXI del temps ordinari. Santa Rosa de Lima, verge. Sant Felip Benici. Sol a Verge. Festa Major a Roda de Ter.

Dilluns, 24 d'agost: Sant Bartomeu, apòstol; sant Patrici, abat, i santa Aurea, verge i màrtir. Festa Major a vint-i-set pobles de Catalunya.

Dimarts, 25 d'agost: Sant Josep de Calassanç, fundador; sant Lluís, rei de França, i sant Genís, màrtir. Festa Major a set pobles de Catalunya.

Dimecres, 26 d'agost: Santa Teresa de Jesús Jor-net, verge i fundadora; sant Ceferí, papa i màrtir, i sant Balduí, monjo. Festa Major a Saldes i Seuri. Fira a Vinaixa.

Dijous, 27 d'agost: Santa Mònica, viuda, i Sant Cesari, bisbe. Festa Major a Maldà. Palau de Plegamans i Sant Celoni.

Divendres, 28 d'agost: Sant Agustí, bisbe i doctor; sant Hermetes i sant Pelagi, màrtirs. Festa Major a Vilanova d'Escornalbou. Fira a Manlleu.

Dissabte, 29 d'agost: Martí de Sant Joan Baptista; santa Sabina, màrtir i santa Verònica, verge. Festa Major a vint-i-set pobles de Catalunya. Fira a Albagés, Granollers, Pineda de Mar i Torres de Segre.

La Bíblia a l'abast

Oracle contra Sobnà

(Is 22:19-23)

En tot el llibre del primer Isaïes, aquest és l'únic oracle referit a un personatge particular. Qui era Sobnà? El mateix text sagrat ens ho diu: **Cap del palau del rei** (v. 15). Home, doncs, d'una gran autoritat a la cort del rei Ezequies. De fet fou un dels dignataris reials que s'esforçà a menar el rei i el seu poble a plantar cara a Assíria tot fent pactes amb Egipte. Es desoïa així la predicació d'Isaïes que propugnava la neutralitat, sense entrar en el joc dels dos colossos, del qual Judà en sortiria esmicolat. De fet l'exhortació del profeta volia portar el poble al veritable fonament de la seva pau: confiar en Jahveh i no en cap dels poders constituïts sobre la terra. El poble, però, mal conduït pels seus governants, no acaba de posar la seva confiança en l'ajuda de Déu i, cercant la protecció dels poderosos de torn, es precipita al seu propi extermini. Sobnà representa, doncs, en aquest text, l'home segur d'ell mateix, que es val de la seva sagacitat per obrir-se pas i que prescindeix de Jahveh. Així una primera llegida del text seria la de la confiança en Jahveh que, malgrat que les circumstàncies històriques moltes vegades semblin desmentir-ho, és en definitiva el qui **ha enderrocat dels trons els poderosos i ha exalçat els humils** (Llc 1:52). Jahveh ha abatut l'omnipotent Sobnà i al seu lloc hi ha posat Eljaquim.

Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David

Isaïes mira Eljaquim com el servent de Jahveh, l'instrument de la seva justícia. És una visió creient dels fets de la història. Déu és qui el crida (v. 19). Ell el revesteix de poder i el fa com una mena de representant de la seva bondat enmig del poble (v. 21a). El mateix càrrec de cap del palau del rei és presentat com un do que Jahveh li ha fet: **Li posaré a l'espatlla la clau del palau de**

David (v. 21a). Aquí la visió supera els límits estrictes del poder d'Eljaquim. Ja no es tracta simplement del poder sobre la casa concreta del rei del Judà d'aquell moment; el que ara és en joc és la mateixa reialesa davídica: la sort de tot el poble de Déu. Per això **quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir** (v. 21b). Es tracta de compartir el poder de Déu, o millor, de ser-ne el seu administrador en benefici del poble. La seguretat que la confiança en Jahveh dóna al jueu creient, es posa a les mans d'aquest instrument de Déu. **El fixaré com un clau en un indret segur** (v. 22). La imatge és treta de les tendes de campanya. Déu planta Eljaquim com una estaca que tensa els vents i assegura la tenda i tots els qui s'hi aixopluguen (vegeu v. 24). Tota la visió pren aires de vaticini messiànic: **Serà un tron gloriós per a la família del seu pare** (v. 23a).

Et donaré les claus del Regne del cel

La tradició cristiana li ha fet una lectura cristològica, d'aquest text. **Això diu el Sant, el Verac, el qui té la clau de David, el qui obre i ningú no pot tancar, el qui tanca i ningú no pot obrir** (Ap 3:7). Ell és el qui ha rebut del Senyor el poder i el dóna a Pere: **Et donaré les claus del Regne del cel** (Mt 16:19). És sobre la feblesa dels homes, que la gràcia de Déu converteix en roca ferma —o **com un clau en un indret segur**— que Jesús basteix el poder de Déu, que és servei als germans. Com és costum, la litúrgia ens fa llegir aquest text a tall d'introducció a la lectura de l'evangeli d'avui. Així la catequesi litúrgica ens diu com en Jesús es corona tota l'obra de salvació que Déu ha portat des dels inicis de la humanitat.

Josep M. Aragonès

Temps i camins

Girona

Girona és una ciutat que, sense saber perquè, sorprèn i emociona.

Els seus vells carrers silenciosos, els ponts sobre l'Onyar, la Catedral, Sant Pere de Galligants, els banys àrabs, formen un conjunt arquitectònic de pedres nobles que ens parlen dels romans, dels sarraïns, d'un temps gloriós aplegat al clos de la ciutat antiga.

El seu escut té per fons les quatre barres, porta els títols de: "Molt noble, Molt Lleial, Fideïssima, Immortal i Excel·lentíssima Ciutat". Dels costats en penja una cinta amb la creu corresponent als setges a què fou sotmesa i per damunt de tot la corona del principat.

Quatre rius l'envolten amorosament: L'Onyar, el Güell, el Galligants i el Ter, que arriba a la Devesa ja fatigat, després de baixar per entremig de roques i escuma des del Pirineu.

Sobrevolant l'aiguabarreig, s'hi veuen sovint les gavines que, procedents de la Costa Brava, espigolen, entre les aigües el peix de plata.

De la Girona quieta i silenciosa, es passa a la que deixa sentir el seu batec vibrant i potent; la dels edificis alts amb brolladors a les places, la que lluita per la seva vitalitat i pervivència, la Girona moderna...

Pietat Campmajó

L'Església celebra

23 d'agost: Diumenge XXI de durant l'any. Lectures: Primera, Is 22,19-23; salm 137; segona, Rm 11, 33-36; tercera, Mt 16, 13-20.

24 d'agost: Sant Bartomeu, apòstol. Primera. Ap 21, 9b-14; salm 144; segona, Mt 16, 3-20.

25 d'agost: Dimarts de la setmana XXI durant l'any. Lectures: Primera, Te 2, 1-8; salm 138; segona, Mt 23, 23-26.

26 d'agost: Dimecres de la setmana XXI durant l'any. Lectures: Primera, 1 Te 2, 9-13; salm 138; segona, Mt 23, 27-32.

27 d'agost: Dijous de la setmana XXI durant l'any. Lectures: Primera, 1 Te 3, 7-13; salm 89; segona, Mt 24, 42-51.

28 d'agost: Divendres de la setmana XXI durant l'any. Lectures: Primera, 1 Te 4, 1-8; salm 96; segona, Mt 25, 1-13.

29 d'agost: Martí de sant Joan Baptista. Lectures: Primera, Jr 1,17-19; salm 70; segona, Mc 6, 17-29.

teresa de jesús

IV CENTENARI de la mort de SANTA TERESA DE JESÚS

*+
nada se turbe
nada se espante
todo se pasa
dios no se muda
la paciencia
todo lo alcanza
quien a dios tiene
nada le falta
lo que dios basta
teresa de jesús*

Volen que el IV centenari de la mort de Santa Teresa sigui festa nacional

Madrid. — Diferents mitjans informatius del país han expressat, les darreres setmanes, la seva opinió favorable que el vinent dia 15 d'octubre sigui declarat festa nacional per coincidir amb el IV centenari de la mort de Santa Teresa.

En aquests mitjans s'ha recordat que el 28 de març del 1915, data de la celebració del IV centenari del naixement de la Santa d'Àvila, fou declarat festa nacional a tot Espanya, per reial decret d'Alfons XIII, a proposta del president del Consell de Ministres, senyor Eduardo Dato.

Els motius que aleshores s'adduïren foren que Santa Teresa és una "glòria perenne, no solament del món catòlic i del literari, sinó d'Àvila, i de tota la nació".

Bibliografia teresiana

TERESA, Blanca-maria Sanz. ST; il·lustracions, Uly Jaumandreu Balanzó, Ediciones STJ. Barcelona, 1981. 13,5 x 13,5 centímetres. 48 pàgines.

Vida de Santa Teresa en castellà, bellament il·lustrada, per a nens.

Pensant-hi bé

Del meu sarró de pelegrí per Terra Santa (XI)

Un riu d'aigua viva

El Jordà, porta de la Terra Promesa

"Proveïu-vos del que cal, perquè d'aquí a tres dies passareu aquest Jordà per entrar a prendre possessió de la terra que el Senyor, el vostre Déu, us dona en heretat" (Josuè 1,11).

"I els sacerdots que portaven l'arca de l'aliança del Senyor s'aturaren enmig del Jordà eixut, fins que tot el poble acabà de passar el Jordà" (Josuè, 3,11).

"Riu pregon, Jordà dels [Pares, caldrà que travessis per [entrar al repòs, la Terra que delejaves serà tota teva, serà el teu [goig". (Cant M.D.)

Es difícil imaginar-nos l'alegria del poble d'Israel en veure, finalment, acomplertes les promeses fetes als Patriarques.

Després d'anys y panys de privacions i penúria, arribaren per fi a la terra que "raja llet i mel". Perquè els camps de Jericó són realment un veritable casí. El poble travessà el Jordà per Galgala, on estabí el seu primer campament i on celebrà la litúrgia d'acció de gràcies.

Passar d'una riba a l'altra del mar Roig, del Jordà, de les aigües del baptisme, és l'inici de la realització pasqual del pas de l'esclavitud a la llibertat, del desert eixorc a l'oasi fecund de vida, del pecat a la gràcia. Significativament, al llarg del Jordà, la vegetació és vigorosa: salzes, canyars, tamaris, ajoquen a la seva ombra les aigües del riu sagrat.

El baptisme penitencial de Jesús

Jesús, l'Anyell de Déu, pren damunt seu els pecats del món. Ell, que era Just, volgué arrerregar-se a la filera dels homes que, tot i sabent-se pecadors, malden per obrir camins al Regne de Déu. Jesús volgué submergir-se a les aigües del Jordà per significar el pas de la seva vida amagada a l'acció missionera, com una proclamació pública de la seva messianitat i de la seva condició de Fill que el Pare donava al món. "Tu ets el meu Fill, l'estimaré".

Des d'antic, molts pelegrins van a l'indret del Jordà on és tradició que Jesús va rebre el baptisme penitencial de Joan. En els primers segles hi anaven catecúmens a rebre-hi el baptisme. Molts fidels s'hi submergien embolcallats amb un llençol que després conservaven per al dia de llur sepultura. Avui els grups de pelegrins hi renoven les promeses de llur baptisme.

Preparar els camins de la fe

L'interior de l'home és un àmbit d'existència de què cal tenir cura sol·licitament. Si hi deixem créixer tota mena de bardisses, el camí per on podria desplegar-se la nostra autèntica realització queda amagat i finalment ens desencaminem. "Prepareu els camins", s'afanyava a dir Joan a la gent davant la imminent presència de Jesús. Cal tenir net el camí del cor, les intencions, les motivacions, les actituds (això és el que defineix l'home), si volem que s'esdevingui l'ineluctable trobament amb Déu. Cal preparar els camins perquè la fe pugui desplegar-se vigorosament. La vida és camí. El nomadisme li escua, a l'home, perquè l'allibera del cofoisme ridícul del seu petit món. Avui, gràcies als mitjans de comunicació social, a cavall de la notícia ens passegem per tots els camins de l'home i del món.

Antics, la nostra fe ens empeny a caminar cercant una veritat i un amor cada dia més

grans?" I nosaltres, què hem de fer?", preguntava la gent a Joan. Em sembla que cada un de nosaltres ho sap prou bé. Doncs intentem de fer-ho. Reconeixem els nostres pecats; donem-los a Jesús que pren damunt seu els pecats del món; i, alliberats, sortim a l'encontre del Senyor i caminem la vida amb la llibertat pròpia de fills de Déu.

Batejats amb el foc de l'Esperit

Deia Joan: "Jo us batejo amb aigua (...) Però el qui ve darera meu (...) Ell sí que us batejarà amb el foc de l'Esperit" (Mt 3).

L'autor del Gènesi, en la primera pàgina de la Bíblia s'expressa a gran altura de fe i de poesia quan, revelant-nos que l'univers no és fruit de l'atzar sinó d'un Amor, diu que l'Esperit de Déu planava sobre les aigües (l'aigua és signe de vida); i que fou aleshores que començà l'esclat esplendorós de la creació còsmica i humana. Déu és amor creador, origen i plenitud de tota vida. El nostre "ésser cristià" és també creació de Déu. Les aigües, fecundades per l'Esperit, ens han engendrat en la vida dels fills de Déu; i el seu foc ens configura al Crist mort i ressuscitat. Es aquest foc de l'amor de Déu el que ens abrusa interiorment?

Fe i signes

Visibilitzar l'invisible. Palesar el que s'esdevé en la interioritat del jo. Acollir el do diví vehiculat a través del signe sacramental, és quelcom que només la fe pot copsar i viure. Es poden menysprejar els sacraments quan la fe no ens porta més enllà de la pobresa dels signes que embolcalen la grandesa del sobrenatural. La senzillesa i pobresa dels signes són un acostament de Déu a la pobresa de l'home; però comptem una valoració superficial podria portar-nos a una trivialització o a una rutina.

"Però que no hi ha rius més importants a la meua terra?", deia Naaman, el sirí, quan el profeta Eliseu li proposava de banyar-se set vegades al Jordà si volia guarir-se. Però, finalment, "va entendre que el que neteja a tothom no és l'aigua sinó la gràcia" (sant Ambrós).

Tota celebració sacramental és trobament mutu de dos amors, de dues llibertats, de Crist i de l'home. En tot sacrament hi ha un do que demana donació, una paraula que espera resposta, un gest que exigeix una actitud. Tot sacrament implica un compromís.

Mantinguem sempre viva la nostra consciència de batejats.

XESC SOLIU

Concurs literari

Convocat el premi d'assaig religiós

El Centre d'Estudis Francisc Eiximenis i Publicacions de l'Abadia de Montserrat convoquen per tercera vegada el premi Francisc Eiximenis, d'assaig de tema religiós, que serà atorgat en la festa literària de la nit de Santa Llúcia de 1981, d'acord amb les bases següents:

1. Les obres que aspirin al premi Francisc Eiximenis hauran d'ésser originals i inèdites, escrites en català i d'una extensió de 150 a 200 fulls de mida holandesa, mecanografiats a doble espai i a una sola cara.

2. L'import del premi serà de 100.000 pessetes i correspon als drets d'autor per la publicació de l'obra premiada, en la primera o successives edicions.

4. L'obra premiada serà editada per Publicacions de l'Abadia

de Montserrat en el transcurs d'un any a partir de la concessió del premi. Si la publicació no fos feta en aquest termini, sense que ho haguessin impedit causes de força major, l'autor podrà disposar lliurement de l'original.

5. Quinze dies després de l'adjudicació del premi i fins al cap de tres mesos, les obres no premiades podran ser retirades de Publicacions de l'Abadia de Montserrat mitjançant la presentació del rebut corresponent.

Les obres que aspirin al premi Francisc Eiximenis hauran d'ésser presentades per triplicat amb el nom i l'adreça de l'autor, abans del dia 1 de novembre de 1981, a Publicacions de l'Abadia de Montserrat (Ausias March, 92, Barcelona-13) o al Centre d'Estudis Francisc Eiximenis (Aribau, 318, Barcelona-6).

Música

El Vidom Trio a Terrassa

El divendres 28, a les 10 de la nit i a la casa-museu Alegre de Segarra (carrer de la Font Vella, 29, Terrassa), és presenta el Vidom Trio; és un conjunt de música de cambra establert a Israel, però amb músics procedents de l'URSS i Alemanya. Interpretaran obres de Ravel i Schumann.

L'Orfeo Berguedà, a Txecoslovàquia

Aquest mes d'agost és a Txecoslovàquia l'Orfeo Berguedà per a fer-hi un cicle de recitals. En concret, ha rebut una invitació per a fer quatre concerts a la ciutat d'Ostrava, i a la seva universitat. L'Orfeo Berguedà és format per cinquanta elements i el dirigeix el mestre Ferran Badal. Amb aquests concerts, a més de donar-se a conèixer com a coral prestigiosa, volen fer conèixer Catalunya i la seva cultura.

Un llibre

Un assaig sobre la teologia del treball (1)

El professor José Luis Illanes, actual degà de la facultat de Teologia de la Universitat de Navarra, ha publicat un assaig sobre l'espiritualitat de l'Opus Dei, especialment pel que fa referència al treball.

En primer lloc, situa l'espiritualitat de l'Opus en la història general de l'espiritualitat cristiana; dedica després les pàgines centrals de la seva obra a una exposició del contingut teològic i ascètic del treball. La documentació de textos —la major part són del fundador de l'Opus Dei— hi és estensa i sistemàtica.

Ja en l'espiritualitat benedictina, el treball és el lema de la vida del monjo: "Ora et labora". Sant Francesc d'Assís imposà el treball als seus frares per tal d'evitar la desocupació i donar bon exemple. Els posteriors moviments d'espiritualitat seglar, com l'AC i l'HOAC, consideren el treball com a mitjà normal de santificació. Ara l'Opus Dei —així ho afirma Illanes— contempla el treball "com a condició estable de vida i forma personal d'inserció de l'individu en el món; el treball no és pas un afegit a la vocació cristiana, sinó una part principal d'aquesta".

José Luis Illanes

La santificación del trabajo

EDICIONES PALABRA MADRID

El llibre, molt ben imprès, ha assolit set edicions en catorze anys.

F. G.

(1) LA SANTIFICACION DEL TRABAJO. José Luis Illanes. Ediciones Palabra, Madrid, 1980.

Fent pinya

Segueix el "carro gros"

Les actuacions de "carro gros" segueixen presents a les nostres places, la qual cosa fa que la temporada d'enguany sigui destacada. D'altra banda hem de constatar la gran quantitat d'actuacions de colles al llarg i ample del país com mai havia succeït en tot l'històric casteller. Com a punt final del nostre breu comentari, hem de dir que recomanem les actuacions del dia 23 a Igualada i l'Arboç, i del dia 24 a Sitges, emmarcades dintre de les festes majors més típiques del país.

Pròximes actuacions:

22 d'agost.- A Cornudella del Montsant: Los Brivalls de Cornudella.

23 d'agost.- A L'Arboç del Penedès: Joves dels Xiquets de Valls i els Minyons de L'Arboç. A Castellbisbal: Els Nens del Vendrell.

Al Catllar: Castellars d'Altafulla. A Gelida: Castellars de Vilafranca. A Igualada: Minyons de Terrassa i Vella dels Xiquets de Valls.

A Poboleda: Jove dels Xiquets de Tarragona.

A Sitges: Castellars de Sitges. A Torrelles de Foix: Els Nois de La Torre.

A Vilaplana: Xiquets de Tarragona.

24 d'agost.- A Sitges: Castellars de Sitges.

Actuacions:

CASTELLERS DE VILANOVA-COLLA DE MAR.- Per la festa major vilatana, el dia 5, descarregaren el Tres de set, el Pilar de cinc al balcó, alguns de quatre i un castell de sis, i carregaren el Quatre de set amb l'agulla al mig (al segon intent); la vigília, descarregaren el Quatre de set i la

Torre de sis. Abans, el dia de Santa Anna, a Tarragona, descarregaren el Tres i el Quatre de set, el Quatre de set amb el Pilar de quatre al mig i carregaren el Pilar de cinc. El 28 de juny, a Vilanova, descarregaren Pilars de quatre i un castell de sis net i carregaren el Pilar de cinc, descarregant-ne dos més. Finalment, el dia 20, descarregaren, a Vilanova, castells de sis i el Pilar de cinc.

ELS BORDEGASSOS DE VILANOVA.- També per la festa major vilatana, el dia 5, actuaren, descarregant el Tres de set aixecat per sota, el Pilar de cinc, alguns de quatre i intentant el Quatre de vuit. La vigília, descarregaren el Cinc de set i el Quatre de set amb l'agulla al mig.

CASTELLERS DE VILANOVA.- Anaren a Llorenç del Penedès, el dia 9, on tingueren una molt bona actuació amb el Quatre de vuit, la Torre de set, el Tres de set aixecat per sota, el Cinc de set, 2 Pilars de cinc (un per sota i un altre al balcó) i un castell de sis i un altre de net. La nit abans, al barri local del Molí d'En Rovira, descarregaren el Tres i el Quatre de set, la Torre de sis i el Pilar de cinc per sota. Finalment, el dia 4 del mes passat, al barri local del Vaticà, descarregaren el Tres i el Quatre de set, el Tres de sis aixecat per sota net, la Torre de sis i el Pilar de cinc.

ELS NENS DEL VENDRELL.- La seva darrera actuació fou als Masos de Coma-ruga, el dia 9, on descarregaren un castell de sis i Pilars de quatre i intentaren Torre de sis i el castell de sis. El dia abans, a Coma-ruga, descarregaren la Torre de sis, un castell de sis i Pilars de quatre. En la seva diada important d'inici de temporada,

per Santa Anna, descarregaren la Torre de set, el Quatre de set, 2 Pilars de cinc (un carregat i al balcó); intentaren dos cops el Tres de set aixecat per sota i el Tres de set.

VELLA DELS XIQUETS DE VALLS.- Al Firagost local, el dia 5, descarregaren el Quatre de vuit, el Dos de set i el Pilar de cinc al balcó i intentaren el Tres de vuit. El dia de Sant Jaume, a L'Espluga de Francolí, descarregaren el Dos de set, el Tres de set aixecat per sota, el Tres i el Quatre de set, el Tres de sis per sota net, 5 Pilars de cinc (dos per sota), el Dos de sis, un castell de sis net i Pilars de quatre.

JOVES DELS XIQUETS DE VALLS.- També actuaren al Firagost local, on descarregaren el Quatre de vuit, el Dos de set, el Cinc de set i el Pilar de cinc al balcó. El dia 2, a Masllorenç, descarregaren el Tres i el Quatre de set, 3 Dos de sis, el Pilar de cinc, alguns de quatre i castells de sis (normals i nets).

MINYONS DE TERRASSA.- El dia 2 feren doble actuació: a Vacarisses, descarregaren el Dos de sis, el Pilar de cinc i castells de sis normals i nets i el "grup de dones" dos Pilars de quatre; i a Cerdanyola, descarregaren una actuació igual i el "grup de dones" 3 Pilars de quatre.

XIQUETS DE TARRAGONA.- El dia 9, a Llorenç del Penedès, descarregaren el Tres de set aixecat per sota, el Quatre de set i el Pilar de cinc al balcó a més d'un castell net, i carregaren el Dos de set. Per Sant Jaume, a Miami platja, descarregaren el Tres de set, el Dos de sis, el Tres de sis per sota, el Pilar de cinc i alguns de quatre.

Jaume Casanova "Crossa"

La sardana i la dansa

Jif Catalunya - 81

El dia 11 de setembre a la nit, simultàniament a les poblacions de Sant Quirze del Vallès, Palafrugell i Bellpuig d'Urgel, s'iniciarà una nova tanda de les Jornades Internacionals Folkliques de Catalunya, que organitza l'Esbart Lluís Millet. La seva durada s'estendrà fins el dia 20 del mateix mes que, a Barcelona, se celebrarà la Cloenda.

Les JIF han esdevingut un moviment folkliq important, car a aquestes tres poblacions que començaran el dia 11, se n'hi afegiran vint-i-una més, per a formar aquest total de 24 localitats catalanes presentant festivals de dansa folkliq internacional, com a base principal, ja que els festivals o activitats bé podem ampliar-se a d'altres facetes de les moltes que pot presentar la personalitat costumista o popular catalana.

Enguany ens visitaran sis grups representatius dels països de Bulgària, Equador, Hongria, Romania, Txecoslovàquia i la URSS. Catalunya també hi serà representada, com cada any, amb l'Esbart Lluís Millet com a entitat organitzadora.

Detallem tot seguit les poblacions que celebraran JIF:

Població	Dia	Grup
Badalona	15	Txecoslovàquia
	19	Romania
Banyoles	12	Txecoslovàquia
Bellpuig d'Urgel	11	Txecoslovàquia
El Vendrell	19	Bulgària
Girona	19	Hongria
Granollers	17	Hongria
Igualada	18	Hongria
L'Espluga de Francolí	19	URSS
Lleida	16	Hongria
Llicà de Munt (matí)	13	Bulgària i Txecoslovàquia
Manresa	18	Equador i Txecoslovàquia
Molins de Rei (tarda)	13	Txecoslovàquia
Olot	12	Hongria i Catalunya
Palafrugell	11	Hongria i Catalunya
Ripoll	18	Bulgària
Sant Joan Despí	17	URSS
Sant Quirze del Vallès	11	Bulgària
Santa Coloma de Farners	19	Txecoslovàquia
Tàrraga	13	Bulgària
Terrassa	18	Romania
Vic	18	URSS
Vilafranca del Penedès	19	Equador
Vilanova i la Geltrú	16	URSS
Barcelona (tarda i nit)	20	Tots els grups (Cloenda).

Les actuacions són a la nit, excepte quan s'indica el contrari.

Josep Ventura

El vent de la nit

3

d'octubre, apuntava sobre el mar; a dos quarts de set fou afusellat en els fossats del vell castell. S'havia destacat per tocar amb els peus aquesta terra per la qual moria. Entre els papers engrogueïts que guardo d'aquells temps ja tan llunyans, hi ha la carta que Sor Ramona m'escriví; no puc rellegir-la sense que els ulls se m'entelin; "Després em van confiar el seu cadàver; tenia una expressió somrient. Era el dematí de la diada de Santa Teresa i jo em vaig dir que havia de ser forta com aquelles dones de què ens parlen els Evangelis. Al costat del níxol vaig oferir la meua vida si calia perquè tots els homes de bé que es troben lluny de la pàtria o es consumeixen a les presons puguin tornar a casa seva; vaig pregar a santa Teresa per la nostra pàtria, perquè els estrangers no l'acabin i no ens acabin a tots. Després vaig dir en veu alta als presents: Senyors, que Déu us perdoni, perquè no sabeu el que us feu. Vaig dir-ho sense tancar el puny ni estendre la mà; vaig dir-ho plegant els braços en creu sobre el pit, aquell dia de santa Teresa, allà a la muntanya de Montjuïc, de cara al mar".

És natural que nosaltres mateixos la veiem ja esvaïda entre les boires del passat, aquella guerra tan remota com la nostra joventut —i no obstant, com la nostra joventut, és com si fos ahir. O potser és que jo sóc una pèndola aturada; potser tota pèndola, quan ha marcat l'hora de la glòria, de la incerta glòria, es queda aturada per sempre. És amb vergonya que confesso no haver-me curat mai ni de la meua joventut ni de la meua guerra. Les duc, les duré sempre a la sang com una infecció! Enyoro l'una i l'altra amb una recança tan culpable com invencible... aquella olor de joventut i de guerra, de boscos que cremen i d'herba xopa de pluja, aquella vida errant, aquelles nits sota les estrelles quan ens adormíem amb una pau tan estranya; tot és despréocupació en la incertitud, incerta glòria del cor i de la guerra quan ténim vint anys i la guerra i el cor són nous i plens d'esperança! La guerra és estúpida, potser per això està tan profundament arrelada en el cor de l'home; el nen ja juga a la guerra fins si ningú no l'hi ha ensenyat. La guerra és estúpida, set d'una glòria que no pot ser associada; però ¿ho pot ser l'amor? ¿La glòria i l'amor en aquest món? I tota joventut no és més que la incerta glòria d'un matí d'abril, la tenebrosa tempesta travessada de llampecs de glòria, però ¿quina glòria? ¿Quina glòria, Déu meu? Hi ha el despertar; i els despertars són tristos, després de les nits de febre i de desvari. Potser el pitjor de la guerra és que després ve la pau. Un es desperta de la seva joventut i li sembla haver tingut febre i desvari; però un s'arrapa al record d'aquell desvari i d'aquella febre, d'aquella tempesta tenebrosa, com si fora d'ella no hi hagués res que valgués la pena en aquest món. Jo no sóc més que un supervivent, un fantasma; no visc més que de records.

Després del desvari vaig entrar en un túnel. En la fosca em movia a palpès i sentia, mentre avançava, crits ofegats; que n'era de llarg el

La partitura setmanal

Marxa dels Moliners

Música: Carl Zollner
Lletra: Wilhelm Müller, traducció catalana de Joan Maragall

Ca-mi-na bé bon mo-li-ner, ca-mi-na bé bon
mo-li-ner, ca-mi-na. Ca-mi-na que ca-
mi-na-ras i així bon mo-li-ner se-ras, i així
xi bon mo-li-ner se-ras, ca-mi-na, ca-mi-na.
Ah
mi-na, ca-mi-na, ca-mi-na.

- 1. Camina bé bon moliner camina.
Camina que caminaràs i així bon moliner seràs, camina, camina.
- 2. Això de l'aigua ho hem après de l'aigua.
Ben bé podrem aprendre-ho, rai de l'aigua que no para mai, de l'aigua, de l'aigua.
- 3. També la roda ens ho ha ensenyat la roda, tant si és de dia com de nit la roda va rodant seguit la roda, la roda.
- 4. Oh, alegre marxa del meu cor, oh, marxa.
Deixeu-me, doncs, marxar si us plau mestressa i amo, adéu-siau jo marxo, jo marxo.

Costums i tradicions

Personatges folklòrics

Arreu i sempre hi ha hagut personatges o tipus populars, estafolaris la majoria, tocats del bolet i alguns vinculats, tots, a les històries locals d'una manera intranscendent si voleu, però necessària. Com la cirereta dels combinats o el tallet de llimona des aperitius.

Hi ha, però, uns altres personatges dels quals se'n parla menys perquè no són de carn i ossos, sinó de cartró i llustrina per fora, però de carn batejada i ossos tendrets per dins, puix que generalment els fan moure infants o juvenets. Sí; són els cap-grossos o caparruts, nans de comparses que solen acompanyar els gegants en alguns casos. D'altres, per la seva personalitat, aconseguida no sabem com, arriben a poder anar pel món sols i tenir "carnet d'identitat" propi.

Solen sortir al carrer per les festes assenyalades. Uns cops és per Corpus, d'altres per les Festes Majors. Ara mateix, durant aquest mes tenen molta feina. Si us abelleix de seguir-nos us en presentarem uns quants. Potser algun hagi deixat de fer de les seves; el seu record, però, encara és viu.

El Cap de Llúpia, de Vic, que precedeix els pregons de les festes de sant Miquel dels Sants. Vestit de joglar, "fa espetegar la tralla" sense arribar

a tocar ningú, quan els infants li canten: "Cap de Llúpia, cap pelat, avorrit de pare i mare; cap de Llúpia, cap pelat, caballera de soldat". El nom li prové d'unes llúpies, sobretot una de molt grossa, que ornem la seva testa.

El "Nano" de Sants, rialler, festiu, amb copalta i levita, anunciador de les festes de sant Bartomeu, patró de l'avui barriada barcelonina i que s'escauen aquests dies. Herald de joia i enjogassat, resideix al local de l'Orfeó.

D'Olot és el Lligamosques amb cara mefistofèlica. Una cara feta, no gens menys que per l'escultor Ramon Amadeu, famós sobretot per les seves figures de pessebre. Segons sembla, el Lligamosques fou una de les primeres, si no la primera, de les figures processionals de Catalunya. També,

com el seu col·lega vigatà, duu un fuet o xurriaca per espantar la mainada. A Olot hi ha, igualment, el Cucut i la Xurruca, que solen anar acompanyats d'un minyó vestit de Patufet, però que no surten cada any.

El personatge de Valls es diu, o li diuen, Robafaves o Lladrefaves, que abans anava sol i més tard li buscaren muller. Es negre i un xic més gran i més ben plantat que els nans. Diuen que el nom li prové de la creença que quan ha passat la capvuitada del Corpus, els Gegants i els cap-grossos desapareixen fins l'any següent perquè han anat a robar faves.

D'aquest singular personatge es conta que una vegada, anant de Valls a Picamoixons per la carretera i a peu, perquè era el mitjà més segur per a traslladar-lo, es topà amb uns vianants que en veure'l arrencaren a fugir rostos avall, i si no s'han aturat encara corren.

I en Magí de les Timbales, a Tarragona, per acabar, que tocant dits instruments, precedeix la comitiva que porta l'aigua de Sant Magí de la Brufaganya. Si bé aquest no té la cara de cartró, és popular. Com en la vida real, sempre n'hi ha que saben donar la cara.

Esteve Busquets i Molas

Racó del llenguatge

El pronom feble ho (1)

Poques partícules són tan usades en la llengua catalana com aquesta. Forma part del llenguatge popular en frases tan corrents com: Ja ho crec! Passi-ho bé. Ja s'ho fan. Creu-t'ho. No ho sé.

Com que es tracta d'un pronom feble, que vol dir àton, és a dir, sense accent tònic, encara que el veiem escrit ho, el pronunciem u, com en tots els casos de o àtona. Si més no, en el parlar català central.

L'absència d'aquest pronom en la llengua castellana fa que hom no pugui distingir ben clarament la diferència de sentit en alguns casos. Diem: No el veig (el cartell o la paret). O bé: No ho veig (el cartell, els avisos, els horaris, tot això a la paret). Tots dos casos, en castellà són resolts amb la mateixa frase: "No lo veo", amb la conseqüent ambigüitat. Aquest pronom té dues funcions bàsiques en l'expressió lingüística. La primera és la de substituir el complement directe neutre. Recordem que complement directe és el que rep directament l'acció del verb transitiu. Aquest complement pot referir-se d'una manera general a un conjunt de coses diferents i englobar-lo en un concepte neutre. Si sobre la taula hi ha un diari, unes ulleres, un bloc i un bolígraf, per no anomenar-ho tot dic: —Porta'm això de sobre la taula. Si a la cuina hi ha el pa, els gots, la fruita i els coberts, diré que em portin tot allò de la cuina. I en ambdós casos, com en tots aquells en què pugui anomenar un conjunt amb els mots **això** i **allò**, ho reduixo a: —Porta'm ho.

De vegades s'escau que aquest complement directe és constituït per una oració subordinada, que pot ser tan llarga com la del següent exemple: —¿No veus com clareja cap a la banda de l'horitzó i sota l'esclarissament dels núvols comencen a distingir-se les veles de les baques que han sortit a pescar a l'encesa? I la resposta és: —Ho veig. Observeu com aquí el pronom ho cobreix tot el conjunt oracional, per llarg que sigui, i encara ho podria ser més.

La segona funció és la de substituir el complement predicatiu quan és introduït pels verbs ésser, estar, semblar, aparentar. Aquest complement és el que indica una qualitat del subjecte. Aquesta qualitat gairebé sempre és expressada per un adjectiu, però, de vegades també ho fem per mitjà d'un substantiu indeterminat, és a dir, sense article que el precedeixi.

Perles ortogràfiques

En un anunci del programa comercial de la Festa Major diu: Recambis de qualitat per automòbils. Autorecanvis. En el dubte no s'abtenen, sinó que escriuen totes dues possibilitats i així n'encertaran una. Ha de dir: Recanvis de qualitat per a automòbils.

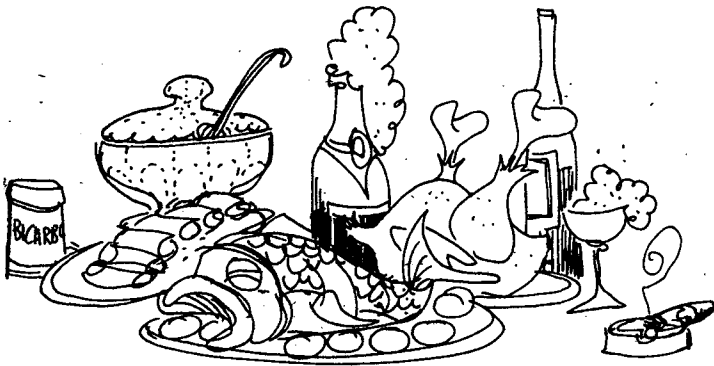
El programa oficial de festa major de les Santes de Mataró d'enguany és un model de bon gust i correcció. Felicito des d'aquí l'Ajuntament. En canvi, el programa comercial que edita una firma publicitària és farcit d'incorreccions en els anuncis catalans. Fa vergonya. Una mostra: "Fincas X. Adm. de finques. Vos desitja una bona Festa Mayor". Volen dir: "Finques X. Us desitja una bona Festa Major".

Albert Pera

Cocina

M.ª Glòria Muntañola

Mousse de bacallà amb samfaina

1/2 quilo de penca de bacallà remullat	1/2 pebrot vermell
	1/2 pebrot verd
	1/2 albergínia grossa
150 gr. de nata	2 grans d'all
125 c.c. de llet	4 tomàquets madurs
2 ous	1 ceba mitjana
una mica de farina	1 fulleta de llorer - julivert

Prepareu la samfaina, posant en una paella amb oli, les cebes, els pebrots i l'albergínia tallats a trossos, tapeu-ho perquè s'estovi; quan sigui una mica cuit, afegiu-hi l'all i el julivert trinxat, els tomàquets a trossos i la fulleta de llorer, amaniu-ho amb sal i pebre; deixeu-ho coure uns 10 minuts. Mentrestant, talleu el bacallà a trossos, eixugeu-lo i passeu-lo per farina, fregiu-lo amb oli fins que siguin torradets. Després traieu la pell i si hi ha espines, passeu-lo per la batidora amb 125 c.c. de llet. Després passeu-hi la samfaina i en acabat, passeu-ho per un colador de tela metàl·lica. Barregeu el bacallà i la samfaina, afegiu-hi 2 rovells d'ou i les clares batudes a punt de neu forta i després afegiu-hi la nata. Rectifiqueu de sal i pebre i ompliu un motlle llarg untat amb mantega i amb paper d'alumini al fons. Poseu-lo a coure al bany maria uns 10 minuts, damunt del foc i uns 3/4 d'hora al forn. Cobriu-ho amb salsa maonesa i orneu-ho amb enciam trinxat molt fi.

4

Joan Sales

túnel, que espessa la fosca, que ofegats els crits. Allò havia de durar anys.

Flotàvem com xúrria d'un naufragi; un es trobava tallat de totes les seves amistats i coneixences. Si per atzar reconeixíeu un altre naufrag entre la xúrria flotant i dispersa, una cara coneguda entre tantes cares cadavèriques com flotaven pels carrers, més aviat sentíeu malestar. Un no sabia mai què hauria pogut fer el subjecte durant la febre i el desvari, què podia fer ara; un procurava esquitllar-se, confós entre la multitud grisa i famèlica, sense que l'altre el veiés. Ens malfiàvem els uns dels altres; cada u, d'altra banda, vivia prou esclafat sota el feix de les seves preocupacions egoistes. El port era desert, els camins de ferro en gran part destruïts, no hi havia camions ni gasolina; la fam pertot. ¿Qui es prenía la molèstia d'escoltar els discursos grandiloqüents que les ràdios vomitaven sense pausa? Un només pensava a sobreviure un dia més, arribar fins l'endemà. Havia calgut posar en circulació vells tramvies, retirats com a inservibles molts anys endarrera; més d'una vegada vaig veure una d'aquelles andròmines d'una altra edat desfer-se sota el pes de tant de passatge; i la gent es llançava a l'assalt del tramvia següent contra els seus ocupants, ¡calia arribar a la feina costés el que costés, treballar setze hores diàries per poder comprar algunes patates podrides!

N'hi havia que passaven els Pirineus. Allà lluny una altra guerra havia començat i jo també, pecador de mi, vaig sentir alguna vegada la temptació d'aquella altra guerra, d'aquella altra esperança. Però em descoratjava: ¿és que podem fer, em deia, més d'una guerra? ¿Podem estimar més d'una dona? ¿Tornar a cremar, si ja un cop vam cremar totalment? ¿Pot haver-hi altre amor, altra guerra, que l'única guerra i l'únic amor? ¿Què importa guanyar o perdre? Jo he perdut en tots dos jocs i ja no puc ser més que un fantasma, i ja no puc viure més que de records! I si jo somniava guerra —i en somniava, Déu meu, durant aquells anys—, era sempre la mateixa, la nostra, la que havíem fet, com no sabia somniar altra dona que aquella que somnio encara i sempre.

El gasogen... com si el veiés, aquell feixuc aparell de ferro colat, muntat com un gep darrera dels rars automòbils que circulaven aleshores; hi cremaven carbó en pols o clòvies d'avellanès. No hi havia gasolina. Alguns escassos automòbils amb aquell gep i alguns estranys tramvies supervivents d'un altre segle, vet aquí el que veïeu aleshores pels carrers de Barcelona. Era la guerra, sempre la guerra, ara estesa al continent. Un voldria que la guerra no hagués estat mai; obrir els ulls un bon matí i retrobar intactes les il·lusions d'un país que renaixia.

El que és ara... era com retrobar una noia, que un havia conegut plena d'il·lusions innocents, ara convertida en Déu sap què, amb la cara envellida i impastificada de pintura, brutalment il·luminada pel fanal d'una cantonada infame. Un voldria que tota aquella orgia d'odi que van ser els primers anys després de la guerra, que tot allò no hagués estat més que un mal somni; és com un mal somni que m'ha quedat en el record. Les cambres de gas ja fumejaven a Alemanya; i aquells feixucs

DIUMENGE 23

12.00 PARLEM
12.30 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la santa Missa
13.30 GENT JOVE
14.30 INFORMATIU
15.30 AVENTURES DE TOM SAWYER
16.00 BILLY JOE i el seu mico
17.00 TRAINERES: Retransmissió en directe des de La Coruña.
18.00 EXTERIOR DIA
18.35 NOMS D'AHIR I D'AVUI
19.00 LA DANSA
19.35 ELS NOUS VENJADORS
20.30 ANEM A VEURE
21.00 NOTICIES
21.20 ESPORTIU
22.05 REVISTA DE TOROS
22.35 TERTULIA AMB...
23.35 ENREDO
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 ELS MUSEUS
14.25 RECULL DE SERIES

CIRCUIT ESTATAL

15.30 L'INCREDIBLE HULK
16.15 DIBUIXOS ANIMATS
16.30 MES ENLLA
17.00 LOU GRANT
17.50 FESTIVAL TV.
19.25 FUTBOL
20.25 EL TESTIMONI
21.15 MEMORIES DEL CINE ESPANYOL
22.15 LLARGMETRATGE: "Kung-fu i los siete vampiros de oro". (1974)
24.00 COMIAT

DILLUNS 24

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 PASSEM-HO BE
14.25 MIGDIA
17.00 CURT
17.15 AVUI: TEATRE

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.05 CIRC
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE

16.35 L'ESTEL BLANC
19.05 FANTASMAS BAJO LA NORIA
19.35 INFORMATIU JUVENIL
20.00 MA A MA
21.00 TELEDIARI
21.35 LES TRIBULACIONS DEL JUTGE FRANKLIN
23.00 FUTBOL
23.45 AL CIERRE
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 AVENTURES DE SUPER-RATON
20.30 DOCUMENTAL
21.00 CURTMETRATGE
20.15 CINE CLUB
22.35 HORIZONTS
23.15 NOTICIES-2
23.30 POLIESPORTIU
24.00 COMIAT

DIMARTS 25

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 JOCS DE VACANCES
14.25 MIGDIA
17.00 TERENCI A LA FRESCA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.05 LA BATALLA DELS PLANETES
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
19.05 UN MÓN PER A ELLS
20.00 EN AQUEST PAIS
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.40 DALLAS
23.35 AL CIERRE
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 ELS NOIS DEL 47 A
20.30 RETRAT EN VIU

21.30 ANIMACIÓ
21.40 AMUNT I AVALL
22.30 CERÀMICA POPULAR ESPANYOLA
22.45 FLAMENC
23.15 NOTICIES-2
23.30 POLIESPORTIU
24.00 COMIAT

DIMECRES 26

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 JOCS DE VACANCES
14.25 MIGDIA
17.00 NOVELLA
18.00 NO PAU, NO GUERRA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 PREMIS INTERNACIONALS DE TEATRE
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
19.05 ELS SET DE BLAKE
20.00 OFICIS PEL RECORD
20.30 UN MON FELIÇ
21.00 TELEDIARI
21.35 SESIÓ DE NIT: "Lady Hamilton" (1941)
23.40 AL CIERRE
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 CASTELL DE CLOPPA
20.11 SIMBAD
20.25 ENTRE DOS CLARORS
20.50 OPERA
23.15 NOTICIES-2
23.30 POLIESPORTIU
24.00 COMIAT

DIJOUS 27

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 JOCS DE VACANCES

14.25 MIGDIA
17.00 VOSTE PREGUNTA
18.00 AMB TONS I SONS
18.25 LA CIUTAT DELS LLIBRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 EL BOSC DE BRENDON
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
19.05 EL GRAN CIRC DE TVE
20.00 MUSICA MESTRE
20.25 VIURE CADA DIA
21.00 TELEDIARI
21.35 FESTIVAL DE FESTIVALS
23.15 CALDERERO, SASTRE, SOLDADO, ESPIA
00.10 AL CIERRE
00.25 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 LES VIDES SECRETES DE WALDO Y KITY
20.35 II GUERRA MUNDIAL DIARI D'UN SOLDAT
20.55 ZARABANDA
21.50 BENNY HILL
22.20 MUSICAL EXPRESS-AMICS
23.15 NOTICIES-2
23.30 POLIESPORTIU
24.00 COMIAT

DIVENDRES 28

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 PASSEM-HO BE
14.25 MIGDIA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 POPEYE
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
17.00 VIDA D'ESTUDIANT
17.50 BLA, BLA, BLA
19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 SPIDERMAN
19.30 LA BOSSA I LA VIDA
20.00 PRENGUI LA PARAULA
20.25 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 TENSIO

22.50 L'ACTOR I ELS SEUS PERSONATGES
23.45 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.15 NOTICIES-2
19.30 LA CLAVE
23.45 NOTICIES-2
24.00 COMIAT

DISSABTE 29

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

11.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

12.05 SABADABADA
13.00 CONCERT
14.00 INFORMATIU
15.30 ELS PICAPIEDRA
16.00 PRIMERA SESIÓ: "Elección crítica". (1963)
17.15 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 APLAUSO
19.40 VACANCES A LA MAR
20.30 EL BOTANIC
21.00 NOTICIES
21.20 INFORME SETMANAL
22.05 DISSABTE CINE... "Lejos de la manada" (1976)
23.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 CITA AMB...
14.25 LES NOSTRES COSES

CIRCUIT ESTATAL

15.30 TOTES LES CRIATURES GRANS I PETITES
16.30 FLASH GORDON
17.00 ELS CRISTIANS
17.50 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
19.30 PRENGUI LA PARAULA
20.10 IMATGES
21.10 LA CASA DEL TERROR
21.45 TROBADES AMB LES LLETRES
23.00 SOMBRAS DE GREEN
24.00 COMIAT

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

VIATGES COSMOS

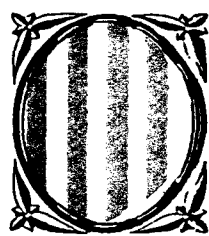
Enric Granados, 19 Gran Via, 654 Passeig Valldaura, 266

Sucursals a Cerdanyola i Lloret de Mar

BILLETES D'AVIÓ, TREN I VAIXELL. Reserves d'hotels i apartaments. Fires i Exposicions. Estades combinades amb transport o sense, a platja i muntanya. Creuers per mar o aire o combinats. Viatges de fi de curs i celebracions, cursos d'idiomes. Excursions dominicals i per a la tercera edat. Peregrinacions i aplecs. Lloger d'automòbils amb conductor o sense. Lloger d'autocars i vaixells.

Assegurances d'equipatges i vida.

Tot el que fa referència al viatge i al repòs
Bon estiu a tothom!

GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ

DIRECCIÓ GENERAL DE PREVENCIÓ I EXTINCIÓ D'INCENDIS I DE SALVAMENTS DE CATALUNYA

TELÈFONS D'URGÈNCIA BOMBERS

A LES COMARQUES DE:

BARCELONA	726 03 55
	726 05 65
TARAGONA	20 50 80
LLEIDA	23 58 18
GIRONA	21 09 08

